

MILJÖSKYDDSFÖRESKRIFTERNA I SJUNDEÅ KOMMUN

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. KAP	ALLMÄNNA FÖRESKRIFTER	2
1 §	Mål	2
2 §	Utfärdande av föreskrifter och tillsynen	2
3 §	Tillämpning av föreskrifterna och deras förhållande till andra bestämmelser	2
4 §	Lokala förhållanden och definitionen av dem	3
2. KAP	FÖREBYGGANDE AV OLÄGENHETER FÖRORSKADE AV AVLOPPSVATTEN	3
5 §	Behandling av hushållsvatten utanför vattentjänstverkens avloppsnät	3
6 §	Begränsningar som gäller tvätt och service av fordon, båtar, maskiner och motsvarade anordningar	6
7 §	Snöavstjälpningsplatser	7
3. KAP	AVFALL OCH KEMIKALIER	7
8 §	Nyttoanvändning av avfall i markanläggningsarbeten	7
9 §	Förvaring och hantering av bränslen och andra farliga kemikalier	8
10 §	Bränsledistribution	9
11 §	Jordvärmesystem	10
4. KAP	BEKÄMPNING AV BULLER OCH ANDRA UTSLÄPP	10
12 §	Föreskrifter som gäller störande buller	10
13 §	Bekämpning av buller och förorening av miljön p.g.a. sanerings- och renhållningsarbeten.	11
14 §	Bullerbekämpning vid tillställningar för allmänheten	12
5. KAP	FÖRESKRIFTER FÖR HÄSTSTALLAR OCH DJURSKYDD	12
15 §	Djurstallar rastgårdar och ridbanor	12
16 §	Hantering av jordbrukets biprodukter och avfall som härstammar från avloppsvattenrening	13
6. KAP	GIVANDE AV TILLSYNSUPPGIFTER	13
17 §	Allmän skyldighet att ge uppgifter som behövs för tillsynen	13
7. KAP	ÖVRIGA FÖRESKRIFTER	13
18 §	Undantag från miljöskyddsföreskrifterna	13
19 §	Påföljder för brott mot eller försummelse av miljöskyddsföreskrifter	13
8. KAP	FÖRESKRIFTER OM IKRAFTTRÄDANDE	13
20 §	Ikraftträdande av miljöskyddsföreskrifterna	13
21 §	Föreskrifter om övergångsperioder	13

INLEDNING

Enligt 202 § miljöskyddslagen (527/2014) kan kommunen, för verkställigheten av denna lag, utfärda sådana allmänna föreskrifter som är påkallade av de lokala förhållandena och som gäller kommunen eller någon del av den. Föreskrifterna skall gälla ärenden som stadgas i miljöskyddslagen och de får inte användas för att förmildra lagens krav. Föreskrifterna kan inte gälla verksamhet som kräver tillstånd enligt miljöskyddslagen eller verksamhet som skall registerföras och inte heller försvarsmaktens verksamhet, sådan experimentell verksamhet som avses i § 31, undantagssituationer som avses i § 120 eller det anmälningsförfarande, som avses i 1 120 och som gäller renande av förorenad jord och grundvatten.

I dessa miljöskyddsföreskrifter anger vanliga tryckbokstäver de föreskrifter, som är förpliktande och gäller som bindande miljöskyddsföreskrifter. Med förminskad text och kursiv anges *rekommendationer* som, i fall de efterföljs, leder till att man bättre når de miljömässiga målen och undviker miljörisiker. *Rekommendationerna* förpliktar emellertid inte.

1. KAP ALLMÄNNA FÖRESKRIFTER

1 § Mål

Målet för dessa miljöskyddsföreskrifter är att trygga en sund, trygg och trivsamt livsmiljö för kommuninvånarna. Målet för bestämmelserna är att med beaktande av de lokala förhållandena förhindra en förorening av miljön samt minska olägenheter förorsakade av miljöförorening samt att förbättra miljöns tillstånd samtidigt som man beaktar de lokala förhållanden, så som miljöskyddslagen föreskriver.

2 § Utfärdande av föreskrifter och tillsynen

2.1 Sjundeå kommunfullmäktige har utfärdat dessa miljöskyddsföreskrifter med stöd av § 202 i miljöskyddslagen (527/2014).

2.2 Tillsynen över att föreskrifterna efterföljs handhas enligt 22 § i miljöskyddslagen av kommunens miljövårdsmyndighet, som i Sjundeå kommun är miljö- och byggnadsnämnden.

2.3 Miljöskyddsmyndigheten i Sjundeå kan delegera behörighet enligt de här föreskrifterna till en underlydande tjänsteinnehavare.

3 § Tillämpning av föreskrifterna och deras förhållande till andra bestämmelser

3.1 Dessa Sjundeå kommuns miljöskyddsföreskrifter skall tillämpas utöver de stadganden och bestämmelser som givits i eller med stöd av miljöskyddslagen och – förordningen.

3.2 Dessa föreskrifter är i kraft på hela Sjundeå kommuns område, om inte annat stadgas i föreskrifterna.

- 3.3** Föreskrifterna gäller inte verksamhet som enligt miljöskyddslagen kräver miljötillstånd eller registrering, eller försvarsmaktens eller gränsbevakningens verksamhet, sådan experimentell verksamhet, som avses i lagens 31 §, sådana undantagssituationer, som avses i § 120 eller i § 136 avsett anmälningsförfarande som gäller renande av förorenad mark och grundvatten.
- 3.4** Miljöskyddsbestämmelserna gäller tillika med övriga kommunala bestämmelser och vid behov samtidigt. Dyliga bestämmelser är bl.a. avfallshanteringsbestämmelserna, byggnadsordningen, samt planbestämmelserna till vissa delar. Om man i en annan kommunal bestämmelse föreskriver om samma sak, skall miljöskyddsbestämmelsen efterföljas, ifall detta kan anses leda till ett ur miljöskyddssynpunkt bättre resultat eller en högre nivå.
- 3.5** Kommunens övriga myndigheter skall, när de avgör ett tillståndsärende eller fattar ett myndighetsbeslut, ta i beaktande det som föreskrivs i dessa miljöskyddsbestämmelser.

4 § Lokala förhållanden och definitionen av dem

De lokala förhållanden och områden där förebyggande, avhjälpan och minskande av föroreningar i miljön kräver noggrannare allmänna föreskrifter är i Sjundeå kommun följande:

1) tätbebyggt område, varmed avses detaljplanerade områden med enhetligt eller tätt byggnadsbestånd eller enhetlig och tät bosättning.

2) strandzon, varmed avses markområde som gränsar till hav, sjö, träsk, älv samt konstgjord sjö, kanal och annat konstgjort vattenområde, som sträcker sig 100 meter upp på stranden räknat från strandlinjen vid medelvattenstånd.

3) grundvattenområde, varmed avses grundvattenområden enligt 8 § punkt 1 miljöskyddslagen och övriga grundvattenområden som lämpar sig för tagande av vatten. (Bilaga 1).

4) vattendrag, varmed avses sjöar, träsk, åar, bäckar och övriga naturliga vattenområden samt konstgjorda sjöar och motsvarande konstgjorda vattenområden, däremot anses rännil, dike eller källa inte vara vattendrag. Föreskrifter som gäller vattendrag tillämpas också inom Finlands territorialvatten.

2. KAP FÖREBYGGANDE AV OLÄGENHETER FÖRORSAKADE AV AVLOPPSVATTEN

5 § Behandling av hushållsvatten utanför vattentjänstverkens avloppsnät

Dessa miljöskydds föreskrifter skall efterföljas vid byggande, placering, användning och Dessutom skall kap. 16 i miljöskyddslagen samt bestämmelserna i statsrådets förordning om behandling av hushållsavloppsvatten i områden utanför avloppsnätet (209/2011) efterföljas.

I tabellen nedan framgår kravet för reningsnivån för hushållsavloppsvatten jämfört med den belastning av obehandlat avloppsvatten som anges med hjälp av belastningstalet för glesbebyggelse.

Databox	Organiskt ämne	Totalfosfor	Totalkväve
	Kravet för reningsnivån jämfört med obehandlat avloppsvatten		
Minimikrav	80 %	70 %	30 %
Strängare krav	90 %	85 %	40 %

Rekommendation:

Så miljövänliga kemikalier som möjligt skall användas på fastighet, om kemikalier hamnar i fastighetens avloppssystem tillsammans med avloppsvattnen.

5.1 Grundvattenområden (Bilaga 1)

På grundvattenområden skall behandlingen av avloppsvatten uppfylla strängare reningskrav. Infiltrering av avloppsvatten i marken är förbjudet.

Avledande av toalettvattnen i dike är förbjudet **på grundvattenområden**. På dessa områden skall allt avloppsvatten samlas i en tät sluten avloppstank (sluten brunn) eller renas på ett sätt som fyller strängare. Annat avloppsvatten än avloppsvattnet från vattenklosett kan emellertid behandlas i markbädd med tät botten eller i motsvarande system som inte medför fara för att grundvattnet nedsmutsas och som uppfyller strängare reningskrav.

Renat avloppsvatten skall avledas utanför grundvattenområdet eller de skall avledas till ett ställe där avledandet inte föranleder någon risk för nedsmutsning. Inte ens då får avloppsvatten avledas direkt i dike eller vattendrag, utan skall ledas ut i terrängen genom grusdikessystem eller växtlighet på så sätt att de skadliga miljökonsekvenserna är så små som möjligt.

5.2 Strandområden och skärgård

På **strandzoner** och på vattendragets tillrinningsområden närmare än 80 meter från ett vattendrag skall avloppsvattnet från vattenklosett ledas till en sluten tank (sluten brunn) eller behandlas på ett sätt som uppfyller de strängare reningskraven. Även vid behandlingen av gråvattnet bör man följa de strängare reningskraven för avloppsvatten.

Det är förbjudet att bygga vattenklosett på fastigheter, där man inte kan ordna tömningen på ett ändamålsenligt sätt.

Reningsanläggningar för avloppsvatten på **strandzoner** skall förverkligas och placeras så att orenat avloppsvatten inte hamnar direkt i vattendraget ens vid högvatten.

5.3 Andra områden

På andra områden bör man följa minimikraven för behandlingen av avloppsvatten.

Om avloppsvattnen från fastigheten inte avleds till vattentjänstverkets avloppsnät, skall de renas på ändamålsenligt sätt på fastigheten med slamavskiljare med minst tre avdelningar (avskiljningsbrunn) och efter detta med hjälp av infiltrationsanläggning, markbäddsanläggning eller genom en annan metod med motsvarande reningseffekt. Om avloppsvattnen inte innehåller toalettavloppsvatten kan man använda en behållare med motsvarande reningsnivå som en slamavskiljare med två delar har.

Rekommendation:

Inte ens renat avloppsvatten får avledas direkt i dike eller vattendrag, utan skall ledas ut i terrängen genom grusdikessystem eller växtlighet på så sätt att de skadliga miljökonsekvenserna är så små som möjligt. Rekommendationen gäller även dagvatten.

5.4 Skyddsavstånd

Vid placering av anläggningar för behandling av avloppsvatten i jordmånen (absorberings- och infiltrationsfält) samt vid placering av utsläppspunkt för renat avloppsvatten på fastigheten skall minst de skyddsavstånd som anges i tabell 1 iakttagas. Med skyddsavstånd avses det minsta avståndet från anläggningarna för behandling av avloppsvatten och utsläppspunkt till det objekt som lider av behandlingen. För vattendragets del avses med skyddsavstånd avståndet till vattendraget då man är på vattendragets avrinningsområde. Om skyddsavstånd inte uppfylls, skall avloppsvattnet ledas till en sluten behållare (sluten brunn) eller de skall ledas till en avloppsledning för att behandlas utanför skyddsområdet. Man bör sträva till att placera avloppsvattnets utsläppspunkt så att grundvattnets strömningsriktning inte går i riktning mot hushållsvattenbrunnen.

TABELL 1

Skyddsavstånd beroende på terrängformen och jordmånen, minst (m)	
Hushållsvattenbrunn	
- jordmån med dålig genomsläpplighet	20–50
- jordmån med god genomsläpplighet	30–50
Vattendrag	20–30
Tomtgräns eller dike	5–10
Skyddande marklager ovanför grundvattennivån	
- vid infiltrering i markbädd	0,5
- vid absorption i marken	1-2

Enligt 7 § miljöskyddslagen ansvarar den som låter bygga ett avloppssystem för att skadlig inverkan från behandlingsanläggningarna förhindras, samt för att miljöriskerna avlägsnas eller begränsas så mycket som möjligt.

5.5 Objekt med små mängder avloppsvatten

Miljöskyddsföreskrifterna gäller i huvudsak inte s.k. objekt med små mängder avloppsvatten.

I områden, som tar skada av förorening (grundvattenområden, strandzoner och skärgården samt tätt bebyggda områden) bör även små mängder avloppsvatten på ett övervakat

sätt ledas i jorden via en absorberingsbrunn, -grop eller annan för dylikt bruk avsedd konstruktion. Avloppsvattnet får inte heller komma direkt ut i vattendrag.

Tvättvattnet från en bastubyggnad kan, om mängden är ringa (vattnet bärs in), infiltreras närmare strandlinjen än 10 meter, dock inte närmare än bastubyggnaden. Avloppsvattnet får inte hamna direkt i vattendraget.

Rekommendation:

Diskvattnet eller annat sådant avloppsvatten, som kan täppa till absorberingsstrukturen, leds via en enkel sedimenteringskonstruktion före det absorberas in i marken.

6 § Begränsningar som gäller tvätt och service av fordon, båtar, maskiner och motsvarade anordningar

6.1 Grundvattenområden

På fastigheter på grundvattenområde är tvätt av fordon, båtar, maskiner, apparater och tillbehör tillåten endast på en för detta ändamål byggd tvättplats, där tvättvattnen leds genom sand- och oljeavskiljare till allmänt avlopp. På områden utanför avloppsnätet skall tvättvattnen ledas genom sand- och oljeavskiljare till en sluten tank.

Tillfällig tvätt utan tvättmedel som innehåller lösningsmedel är dock tillåten på gårdsplanen till jordbruk, egnahemshus eller med dem jämförbara bostadsfastigheter, om tvättandet kan ske utan att det uppstår fara för att grundvattnet förorenas.

6.2 Gatu- och vägområden, övriga allmänna områden och strandområden

Tvätt av fordon, båtar, maskiner och apparater är förbjuden på gatu- och vägområden och på andra områden som är i allmänt bruk samt på sådana strandzoner, där tvättvattnen rinner av direkt i vattendrag.

Båtarnas bottenmålfärg bör avlägsnas på ett tätt underlag, som förhindrar att det skadliga målfärgsavfallet kommer ut i jordmånen och i miljön och därifrån man kan samla in målfärgsavfallet för att föras till en för avfallsslaget godkänd mottagnings- eller behandlingsplats. Man bör förhindra att det damm som uppstår då man slipar båtar sprider sig i miljön.

6.3 Andra områden

Yrkesmässig eller omfattande tvätt av fordon, båtar, maskiner och anläggningar på en fastighet är tillåten endast på en för detta ändamål byggd tvättplats, där tvättvattnen leds genom sand- och oljeavskiljare till allmänt avlopp. På områden utanför avloppsnätet skall tvättvattnen ledas genom sand- och oljeavskiljare till en sluten tank.

Tillfällig tvätt med annat än tvättmedel som innehåller lösningsmedel är tillåten på fastighet som används för normalt boende, ifall tvättvattnen kan ledas till avlopp eller infiltreras i mark på sådant sätt att de inte orsakar olägenhet för grannarna, miljön eller hälsan.

6.4 Mattvätt och tvätt av andra textilier

Tvätt av mattor, textilier och motsvarande på en fastighet bör ordnas så att tvättvattnen inte rinner av direkt i vattendrag eller att de inte riskerar att förorena grundvattnet.

Avloppsvattnen från en allmän tvättplats skall ledas till allmänt avlopp.

7 § Snöavstjälningsplatser

Placering av snöavstjälningsplatser på grundvattenområde eller strandområde är förbjuden.

Snöavstjälningsplatser bör placeras och förverkligas så att smältvattnet inte orsakar men för hälsa, skada eller men för grannfastigheter, nedskräpning eller miljöförorening. Smältvattnet skall vid behov sedimenteras innan det avleds i dike eller i terrängen. Den som förvaltar över en snöavstjälningsplats skall sköta om att området städas omedelbart efter snösmältningen.

3. KAP AVFALL OCH KEMIKALIER

Avfallshantering regleras utöver dessa föreskrifter även i avfallslagen (646/2011), miljöskyddslagen (527/2014) och i de avfallshanteringsbestämmelser som görs upp av Västra Nylands avfallsnämnd.

I avfallshanteringsföreskrifterna för västra Nyland ges preciserade bestämmelser om behandlingen, insamlandet och transporten av avfall. I Sjundeå kommuns miljöskyddsföreskrifter bestäms inte om detta. I § 8 i miljöskyddsföreskrifterna ges bestämmelser om hur man kan utnyttja avfall i markbyggnad, vilket inte behandlas i avfallshanteringsföreskrifterna.

8 § Nyttoutövning av avfall i markanläggningsarbeten

Då markbyggnad utförs i egen regi på den egna fastigheten kan rent avfallsmaterial som till sina tekniska egenskaper och miljöpåverkan är lämpligt för sitt ändamål användas då placeringen inte orsakar förorening av miljön. Återvinnaren skall vara medveten om att avfallet är rent och medför inga men.

Betongavfall som återvinns vid markbyggnad får inte innehålla armeringsstål och inte heller miljö- eller hälsoskadliga ämnen som inte hör till betong, och det skall bestå av stycken med en diameter på högst 150 mm.

Tegelavfall som återvinns vid markbyggnad får inte innehålla miljö- eller hälsoskadliga ämnen.

Det är förbjudet att återvinna avfall vid markbyggnad på grundvattenområden. Avståndet till vattendrag, en brunn vars vatten används som hushållsvatten eller till en källa skall vara minst 30 m.

Meddelande om återvinning skall lämnas in till miljöskyddsmyndigheten minst 30 dagar innan åtgärd vidtas. Om mängden avfall som återvinns är över 500 ton, skall miljötillstånd för detta sökas enligt 27 § miljöskyddslagen.

9 § Förvaring och hantering av bränslen och andra farliga kemikalier

Bestämmelserna om kemikalier senare i dessa föreskrifter gäller bränslen och farliga kemikalier. Utöver dessa bestämmelser bör också andra eventuella stadganden beaktas vid lagring och användning av kemikalier.

Farliga kemikalier, såsom målfärger, lösningsmedel och bekämpningsmedel bör lagras och de bör hanteras så att de i normala förhållanden eller i olycksituationer inte kommer ut i jordmånen, grundvattnet eller annan miljö, inte heller i avloppet.

9.1 Förvaring av bränslen och andra kemikalier

Cisterner för kemikalier och bränsle som förvaras utomhus skall placeras på ett underlag med tät yta som inte släpper igenom kemikalier. Cisterner skall vara på ett tillräckligt avstånd från underlaget och de skall utrustas med en anordning som förhindrar överfyllning och med hävertstopp. Kemikaliebehållarna skall vara dubbelmantlade eller placeras i takförsedda, täta skyddsbassänger försedda med trösklar. Skyddsbassängen skall inrymma minst 100 % av den totala volymen av den största kärl eller cistern som placeras på underlaget. Cisterner utomhus skall vara låsbara ifall man inte på något annat sätt har förhindrat obehöriga tillträde.

Kemikalier som förvaras inomhus skall kemikalier och bränslen förvaras i ett utrymme med tätt golv, som är försett med trösklar eller golvlutning samt saknar avlopp, i dubbelmantlad cistern eller separat skyddsbassäng.

I händelse av läckage skall kemikalier inte kunna komma ut i avloppet eller jordmånen och cisternens skick skall kunna kontrolleras från utsidan.

En cistern eller behållare där kemikalier förvaras skall vara försedd med en anteckning om vilken kemikalie den innehåller. Kemikaliebehållarna och skyddsbassängerna skall placeras så att deras skick utan hinder kan konstateras och eventuella läckage observeras snabbt. Behållarnas och skyddskonstruktionernas skick skall granskas regelbundet.

Eventuella olyckor i samband med hantering och upplagring av farliga flytande kemikalier och farligt flytande avfall skall omedelbart anmälas till räddningsverket. Åtgärderna i syfte att hindra inverkan av olyckshändelsen skall inledas omedelbart.

Rekommendation:

Kemikaliebehållaren placeras under jord bara om det inte av säkerhetsskäl är möjligt att placera den ovan jord.

9.2 Förvaring av bränslen och andra kemikalier på grundvattenområde (Bilaga 1)

Utöver vad som i punkt 9.1 har stadgats är det förbjudet att på grundvattenområden och strandområden placera olje- och bränslecisterner samt behållare för andra farliga ämnen under jord.

9.3 Avlägsnande av underjordiska behållare

Fastighetsinnehavaren eller ägaren är skyldig att se till att underjordiska oljebehållare och andra kemikaliebehållare med påfyllningsrör avlägsnas från fastigheten när de inte längre används. De bör avlägsnas inom ett år från det att de tagits ur bruk. Då behållarna avlägsnas bör de samtidigt rengöras ändamålsenligt och eventuella läckage kontrolleras. Som underjordiska behållare räknas här alla behållare som placerats nedanför den naturliga markytan i omgivningen, oberoende av om de är placerade i källare, bunker eller separat utrymme.

Då en oljecistern tas ur bruk eller eventuella läckage och föroreningar av miljön upptäcks skall detta meddelas skriftligen till kommunens miljöskydds- och räddningsmyndighet.

Denna föreskrift gäller behållare som tas ur bruk efter att dessa föreskrifter har trätt i kraft.

10 § Bränsledistribution

10.1 Bränsledistribution på grundvattenområde och på distributionsställen med cisterner för mindre än 10 m³

Databox

Statsrådets förordning om miljöskyddskrav för distributionsstationer för flytande bränslen (444/2010)

Statsrådets förordning om miljöskyddskrav för distributionsställen och -stationer för flytande bränslen 444/2010 tillämpas på distributionsställen och -stationer vars bränslecisterner har en total volym över 10 m³. Förordningen tillämpas också som minimikrav för miljöskyddet på distributionsstationer och på distributionsställen på bil- eller maskindepåer, när den totala volymen hos bränslecisternerna är under 10 m³ och distributionsstationen eller distributionsstället befinner sig på ett grundvattenområde och verksamheten kan orsaka risk för förorening av grundvatten.

10.2 Distribution av bränsle utanför grundvattenområde

På stationer och -ställen för distribution av bränsle skall krav i punkt 9.1 efterföljas.

Följande bestämmelse gäller dessutom distributionsställen, där behållarnas totalvolym är under 10 m³ och som inte finns på grundvattenområde.

Distributionsområdet skall byggas tätt och ytbeläggas på ett område som sträcker sig minst tre (3) meter från distributionsanordningarna. Dessutom skall läckage under distributionsanordningarnas sockel förhindras. Eventuella bränsleläckage i jordmånen skall förhindras med kanter eller motsvarande arrangemang. Ytvatten som ansamlas på distributionsområdet skall avledas via oljeavskiljaren. På distributionsområdet skall finnas absorberingsmaterial eller annan utrustning för förhindrande av att läckage sprider sig och för uppsamling av läckage.

11 § Jordvärmesystem

Borrbrunnar för jordvärme får inte byggas i grundvattenområden.

Rörsystem för jordvärme skall inte byggas närmare än 500 m från vattenverkets vattentäkt.

4. KAP BEKÄMPNING AV BULLER OCH ANDRA UTSLÄPP

12 § Föreskrifter som gäller störande buller

12.1 Allmänna bestämmelser

Man skall undvika att vidta åtgärder som orsakar onödigt buller, skakningar eller annan motsvarande olägenhet.

Störande användning av ljudförstärkare och ljudåtergivningsanläggningar utomhus är förbjuden.

På tätt bebyggt område får arbete som orsakar buller bara tillfälligt och på motiverade grunder utföras på söndagar och helgdagar samt vardagar kl. 22.00–6.00.

12.2 Skyldighet att informera

Om åtgärden eller evenemanget orsakar betydande bullerstörning i bostäder, skall verksamhetsidkaren eller arrangören informera den närliggande bosättningen om åtgärdens eller evenemangets karaktär och längd. Skyldigheten att informera gäller inte sådana nödvändiga underhålls- och reparationsarbeten som nämns i punkt 13.1 och som inte är kända i förväg.

12.3 Anmälningsskyldighet

Om tillfällig åtgärd eller händelse som orsakar speciellt störande buller eller skakningar skall enligt 60 § miljöskyddslagen göras bulleransmälan till kommunens miljövårdsmyndighet. En anmälan skall göras i god tid dock minst 30 dygn innan åtgärden vidtas eller verksamheten inleds.

Miljövårdsmyndigheten kan dessutom förpliktiga verksamhetsidkaren att göra anmälan om tillfälliga händelser och arbeten, om de orsakar särskilt störande buller i den närmaste omgivningen.

Om tillfälligt krossverk och om motorsporttävling skall alltid göras bulleransmälan, om verksamheten inte har beviljats miljötillstånd.

12.4 Bulleransmälan BEHÖVER INTE göras i följande fall:

1) verksamhet som anknyter till en privatpersons hushåll (t.ex. byggande i egen regi) som äger rum kl. 6.00–22.00.

2) flygföreläsning eller tillfälliga flygturer för allmänheten som omfattar högst tio stigningar eller landningar.

3) tillfällig användning av ljudförstärkare och ljudåtergivningsanläggningar utomhus på torg, idrottsplan eller annan plats **på tätt bebyggt område** som är avsedd för och lämplig för allmänt bruk i samband med evenemang som anknyter till verksamheten på platsen i fråga kl. 7.00–22.00; användning av ljudåtergivningsanläggningar som är installerade **i rörligt fordon** eller **annat transportmedel** samt användning av **transportabla** ljudåtergivningsanläggningar då det sker utomhus i reklam syfte kl. 8.00–18.00 högst 4 timmar om dagen.

4) bygg- och rivningsarbete då det utförs så att de bullrigaste arbetsskedena utförs vardagar från måndag till fredag kl. 7.00–18.00 och användning av maskiner och apparater som orsakar speciellt störande buller begränsas så mycket som möjligt.

5) stenbrytning, borrar och sprängning, pålning eller användning av slagborr i anslutning till bygglov, som utförs vardagar från måndag till fredag kl. 7–18 i mindre än 25 arbetsdagar.

6) sandblästring av konstruktioner och föremål eller annan sådan restaurering av byggnader och konstruktioner som orsakar störande buller och som utförs **utomhus på tätt-bebyggt område** vardagar kl. 7.00–18.00. Fastighetens innehavare eller den som utför åtgärder skall informera grannarna om åtgärden.

7) sedvanligt och kortvarigt utomhusevenemang, som äger rum måndag–fredag kl. 7–20 eller lördag kl. 8–18 eller söndag kl. 12–18. Exempel på sådana evenemang är marknader, tal-, sång-, dans- eller massidrottsevenemang.

13 § **Bekämpning av buller och förorening av miljön p.g.a. sanerings- och renhållningsarbeten.**

13.1 **Arbeten som utförs nattetid och som förorsakar buller**

På tätt bebyggt område får inte snöplogning som orsakar störande buller, annat underhållsarbete och lastning av sopor utföras kl. 22.00–06.00 och inte heller på söndagar och helgdagar. Bestämmelsen gäller emellertid inte snöplogning och underhåll av trafikleder, lätttrafikleder eller parkeringsområden, om detta arbete av trafiksäkerhetsskäl måste betraktas som nödvändigt och berör inte heller arbeten som utförs i industrianläggningar, brådskande reparationer av fel och nödvändiga rengöringsarbeten.

13.2 **Bekämpning av damm och halka**

Vid underhållsarbeten på leder och övriga områden skall förorening av miljön förhindras exempelvis genom att de leder och andra områden som putsas väts vid behov. Vid saltning av vägar och andra trafikleder bör speciell uppmärksamhet ägnas åt att skydda grundvattnet och onödig saltning bör undvikas.

Rekommendation:

Vid halkbekämpning används alternativa halkbekämpningskemikalier, som utgör ett mindre hot för grundvattenkvaliteten än natriumklorid.

13.3 Underhållsarbeten

I samband med kemisk färgborttagning, sandblästring, målning och i samband med övriga sanerings och renoveringsarbeten på byggnadsfasader, utomhuskonstruktioner eller föremål bör man se till att damm, asbestdamm, ångor av lösningsmedel eller buller inte förorsakar olägenhet för hälsan, skada eller olägenhet för grannfastighet eller dess användning och inte heller annan risk för förorening av miljön.

Den person som ansvarar för renoveringsarbeten för byggnader skall innan arbeten inleds försäkra sig om huruvida de material som bearbetas och/eller avlägsnas innehåller skadliga egenskaper och detta skall beaktas då arbetsmetoder väljs. Vid behov skall detta kontrolleras med undersökningar. Arbetsobjektet och markytan skall vid behov skyddas exempelvis med en tät presenning för att hindra att skadliga ämnen hamnar i jordmånen, vattendraget och ut i avloppet. Byggplatsen skall städas utan dröjsmål efter arbetet, och det avfall som uppstått skall transporteras bort för behandling på det sätt som dess beskaffenhet kräver.

14 § Bullerbekämpning vid tillställningar för allmänheten

Arrangören för en tillställning, ett evenemang eller en åtgärd skall vid behov lämna uppgifter till miljöförhållningsmyndigheten om, hur ljudförstärkarna är placerade på området och om övriga egenskaper som behövs med tanke på övervakningen.

Den som arrangerar evenemang för allmänheten och andra tillfälliga evenemang bör se till att ljudförstärkarna riktas och ljudåtergivningsanläggningarna regleras så att användningen av dem stör grannskapet så lite som möjligt.

5. KAP FÖRESKRIFTER FÖR HÄSTSTALLAR OCH DJURSKYDD

15 § Djurstallar rastgårdar och ridbanor

För att undvika nedsmutsning av grund- och ytvatten skall häststallar, övriga djurstallar, gödselstäder, rastgårdar och ridbanor placeras på tillräckligt avstånd från vattendrag, stamdiken samt brunnar och källor, som används som vattentag för hushållsvatten. Vid placeringen av gödselstäder, paddockar och rast- och dricksplatser bör man följa statsrådets förordning om begränsning av vissa utsläpp från jordbruk och trädgårdsodling (1250/2014), därför får de inte placeras närmare än 50 meter från ett vattendrag, en brunn eller en källa som används för att ta hushållsvatten, närmare än 25 meter från ett stamdike eller en rännil som avses i vattenlagens kapitel 1 § 3. Djurstallar, gödselstäder, rastgårdar, ridbanor och maneger får inte placeras närmare än 200 m från vattenverkets vattentag

Gödseln skall regelbundet städas från rastgårdar och ridbanor minst en gång i veckan. Ytjorden i paddockarna skall förnyas vid behov.

Bestämmelserna gäller för minimiavståndens del nybyggen av djurstallar, gödselstäder, paddockar, ridbanor och maneger.

16 § Hantering av jordbrukets biprodukter och avfall som härstammar från avloppsvattenrening

Spridandet av flytgödsel, urin eller pressaft närmare än ~~500~~ 400 meter från vattenverkets vattentag är förbjudet.

Kring brunnar och källor som används för tagande av hushållsvatten och som jordbrukaren rimligtvis kan se, skall lämnas en 50 meter bred skyddszon där ingen fast gödsel eller urin sprids. Vid vattendragens stränder och stamdikskanter skall man lämna en minst 10 meter bred zon, på vilken man inte sprider gödsel, urin eller pressaft.

6. KAP GIVANDE AV TILLSYNSUPPGIFTER

17 § Allmän skyldighet att ge uppgifter som behövs för tillsynen

Fastighetsinnehavaren eller – ägaren, områdets användare, verksamhetsutövaren eller arrangören skall ge kommunens miljövårdsmyndighet upplysningar som behövs för tillsynen om en verksamhet som medför fara för förorening av miljön samt om åtgärder, anläggningar och planer, som är avsedda att förhindra och bekämpa förorening av miljön, enligt vad som separat stadgas i dessa föreskrifter.

7. KAP ÖVRIGA FÖRESKRIFTER

18 § Undantag från miljöskyddsföreskrifterna

Miljövårdsmyndigheten kan av särskilda och motiverade skäl efter ansökan i enskilda fall bevilja undantag från dessa föreskrifter. Undantaget får inte leda till att syftet med dessa föreskrifter åsidosätts.

19 § Påföljder för brott mot eller försummelse av miljöskyddsföreskrifter

Om påföljder för brott mot och försummelse av miljöskyddsföreskrifter och tvångsmedel bestäms i 20 kap. och 225 § i miljöskyddslagen.

8. KAP FÖRESKRIFTER OM IKRAFTTRÄDANDE

20 § Ikraftträdande av miljöskyddsföreskrifterna

Dessa miljöskyddsföreskrifter träder i kraft den xx xx månad 2015.

21 § Föreskrifter om övergångsperioder

21.1 Avloppsvattensystem som finns utanför det kommunala avloppsvattennätet skall uppfylla reningskrav senast 15.3.2018 (**5** §).

21.2 Upplagring och behandling av kemikalier skall uppfylla de krav som i dessa föreskrifter har getts fram till slutet av år 2019 (**9** §).

- 21.3** Distributionsställen för bränsle som har tagits i bruk innan dessa föreskrifter trätt i kraft skall uppfylla bestämmelserna i punkt 8.1 senast slutet av år 2020 (**9 §, 10 §**).
- 21.4** Tvättställen som är avsedda för tvätt av fordon, båtar, maskiner och tillbehör skall uppfylla de krav som har getts senast i slutet av år 2018 (**6 §**).
- 20.5** Snöavstjälningsplatserna bör flyttas bort från grundvattenområden senast i slutet av år 2015 (**7 §**).

BILAGOR

Bilaga 1. Karta över grundvattenområdena i Sjundeå kommun

SJUNDEÅ KOMMUNS MILJÖSKYDDSFÖRESKRIFTER

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

1. KAP	ALLMÄNNA FÖRESKRIFTER	2
1 §	Målsättning	2
2 §	Utfärdandet och övervakning av föreskrifterna.....	2
3 §	Tillämpningen av föreskrifterna och förhållandet till andra bestämmelser	2
4 §	De lokala förhållandena och definitionerna av dem	3
2. KAP	FÖRHINDRANDET AV DE SKADLIGA VERKNINGARNA AV AVLOPPSVATTEN	3
5 §	Behandling av hushållens avfallsvatten utanför avloppsnäten	4
6 §	Begränsningar för tvätt och service av fordon, båtar, maskiner och motsvarande anordningar	6
7 §	Snöavstjälningsplatserna.....	7
3. KAP	AVFALL OCH KEMIKALIER.....	7
8 §	Utnyttjande av avfall i markanläggningsarbeten	7
9 §	Lagring och hantering av flytande bränslen och andra farliga kemikalier	7
10 §	Distribution av flytande bränslen	8
11 §	Byggande av jordvärmesystem	9
4. KAP	BEKÄMPNING AV BULLER OCH ÖVRIGA UTSLÄPP.....	9
12 §	Föreskrifter gällande störande buller	9
13 §	Bekämpning av buller och förorening av miljön som förorsakas av reparations- och renhållningsarbeten	10
14 §	Bullerbekämpning vid offentliga tillställningar	11
5. KAP	FÖRESKRIFTER SOM GÄLLER HÄSTSTALL OCH DJURSKYDD	11
15 §	Djurskydd, gödselstäder, rastgårdar och ridplaner	11
16 §	Behandling av avfall från lantbruket och avloppsvattenreningen.....	11
6. KAP	ÖVERLÄMNANDE AV ÖVERVAKNINGSUPPGIFTER.....	12
17 §	Allmän skyldighet att ge uppgifter som är nödvändiga för övervakningen	12
7. KAP	ÖVRIGA FÖRESKRIFTER.....	12
18 §	Avvikelse från miljöskyddsföreskrifterna.....	12
19 §	Följderna av brott mot eller underlåtenhet att efterfölja miljöskyddsföreskrifterna	12
8. LUKU	FÖRESKRIFTER OM IKRAFTTRÄDANDE.....	12
20 §	Ikraftträdandet av miljöskyddsföreskrifterna	12
21 §	Föreskrifter om övergångsperioderna	12

1. KAP ALLMÄNNA FÖRESKRIFTER

Miljöskyddsbestämmelser utfärdas för att verkställa miljöskyddslagen. Därför bör de grunda sig på att i praktiken omsätta stadgandena i lagen eller de författningar som utfärdats på basen av lagen, för att lokalt skydda miljön. Det är onödigt att utfärda bestämmelser om det inte uppstår miljöförstöring, då man iakttar i övrigt tillräckliga miljöskyddsåtgärder.

1 § Målsättning

Den allmänna målsättningen med föreskrifterna är att förebygga miljöförorening och att avlägsna eller minska sådana olägenheter som förorsakats av förorening samt att förbättra miljöns tillstånd. De lokala förhållandena utgör utgångspunkten. I stadgandena i miljöskyddslagens 1 kapitel definieras bl.a. begreppet förorening av miljön, de allmänna principerna vid verksamhet som förorsakar risk för förorening av miljön, verksamhetsidkarens skyldighet att vara konsekvensmedveten samt förbud mot förorening av jordmånen, grundvattnet och havet. Enligt miljöskyddslagen inbegriper begreppet förorening av miljön, genom mänsklig verksamhet orsakat utsläpp eller deponering i miljön av ämne, energi, buller, skakning, strålning, ljus, värme eller lukt, som antingen i sig eller tillsammans med andra utsläpp medför olägenhet för bl.a. hälsa, natur, utnyttjandet av naturresurser, den allmänna trivseln i miljön, rekreationsanvändningen eller egendom.

2 § Utfärdandet och övervakning av föreskrifterna

2.1 Enligt miljöskyddslagen (527/2014) § 202 får kommunen för verkställigheten av lagen meddela sådana allmänna föreskrifter som är påkallade av de lokala förhållandena och som gäller kommunen eller någon del av den.

2.2 Enligt miljöskyddslagen § 22 skall den i lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning (64/1986) avsedda kommunala miljövårdsmyndigheten sköta de tillsynsuppgifter som enligt denna lag ankommer kommunen.

2.3 Den kommunala tillståndsmyndigheten kan delegera i miljöskyddslagen åsyftad behörighet till en tjänsteinnehavare enligt lagen om kommunernas miljövårdsförvaltning. Behörighet kan dock inte delegeras till en tjänsteinnehavare i ärenden som gäller utövande av förvaltningstväng.

3 § Tillämpningen av föreskrifterna och förhållandet till andra bestämmelser

3.1 Miljöskyddsföreskrifternas syfte är att verkställa miljöskyddslagens och -förordningens eller med stöd av dem utgivna stadganden och föreskrifter. Med hjälp av miljöskyddsföreskrifterna preciserar man allmänt godtagbara förpliktelser för att undvika onödiga olägenheter, med beaktande av de lokala förhållandena.

3.2 Enligt miljöskyddslagen § 202 mom. 1 kan man utfärda miljöskyddsföreskrifterna så att de gäller hela kommunen eller endast en del av den. Såvida inget annat nämns i föreskrifterna, gäller föreskrifterna hela kommunens område. För områden som kräver särskild uppmärksamhet har man beroende på lokala omständigheter utfärdat särskilda föreskrifter.

- 3.3** I miljöskyddslagens § 202, där man befullmäktigar kommunerna att utfärda miljöskyddsföreskrifter, avgränsar man samtidigt vilka föreskrifter som kan utfärdas. Föreskrifterna kan inte gälla verksamhet som enligt miljöskyddslagen är miljötillståndspliktig eller kräver registrering, försvarsmaktens eller gränsbevakningens verksamhet, i § 31 avsett verksamhet med karaktär av experiment, i § 120 avsedda undantagssituationer eller i § 136 avsett anmälningsförfarande gällande rengöring av förorenad jordmån och grundvatten. Gällande åtgärder som kräver tillstånd och anmälan förhindras förorening av miljön enligt de föreskrifter som utfärdats i tillståndet eller i det beslut som fattats med anledning av anmälan.
- 3.4** Miljöskyddsföreskrifterna är hierarkiskt sett lika värda som andra kommunala stadganden och de efterföljs på samma sätt. Miljöskyddsföreskrifterna utfärdas emellertid på miljöskyddsliga grunder, därför kan man med tanke på miljön uppnå bättre resultat genom att följa dem.
- 3.5** Kommunens övriga myndigheter bör beakta miljöskyddsföreskrifterna då de avgör ett tillståndsärende eller fattar andra myndighetsbeslut, för att kunna motarbeta risken för miljöförorening i all kommunal verksamhet.

4 § De lokala förhållandena och definitionerna av dem

Miljöskyddet och förebyggandet, avlägsnandet och förminskandet av miljöförorening kräver i Sjundeå kommun preciserade föreskrifter på tätt bebyggda områden, strandzoner, grundvattenområden och vattendragsområden.

- 1) Syftet med de föreskrifter som utfärdats för **tättbebyggda områden** är att förhindra att grannar utsätts för hälsoolägenheter och att förbättra den allmänna trivseln samt rekreationsmöjligheterna i tätorter.
- 2) Målet med föreskrifterna för **strandzoner** är att särskilt skydda ytvattnen och havet.
- 3) På **grundvattenområden** behövs specialbestämmelser pga. grundvattnets föroreningsrisk samt för att förhindra att hälsoolägenheter uppstår pga. förorening. De föreskrifter som riktar sig till grundvattenområden gäller enbart den del av fastigheten, som finns inom grundvattenområdet.
- 4) Målet med de bestämmelser som gäller **vattendragen** är att förhindra att vattendragen eller delar av dem förorenas. I föreskrifterna räknas inte en rännil, ett dike och en källa som vattendrag. Av dessa är det med stöd av vattenlagen (587/2011, § 11) förbjudet att riskera naturtillståndet i en rännil och en källa. Dessutom är det med stöd av vattenlagen (587/2011 § 11) förbjudet att riskera naturtillståndet i en flada, en glosjö i naturtillstånd, som är högst tio hektar stor och dessutom en damm eller en sjö i naturtillstånd och som är högst en hektar stor.

2. KAP FÖRHINDRANDET AV DE SKADLIGA VERKNINGARNA AV AVLOPPSVATTEN

Enligt miljöskyddslagen § 202 kan man utfärda föreskrifter om åtgärder, begränsningar och konstruktioner, med vilka man förhindrar utsläpp och skadeverkningar av sådana.

Föreskrifterna kan gälla bl.a. reningsmetoder för avloppsvatten, regionala reningskrav eller avståndskrav i strandzoner, användningen av fast bränsle i vissa områden och begränsandet av tvättning av bilar och andra maskiner

5 § Behandling av hushållens avfallsvatten utanför avloppsnäten

Utanför vattenverkets verksamhetsområde ordnas behandlingen av fastighetens avloppsvatten i allmänhet fastighetsvis. I dessa områden utgör bristfälligt behandlade avloppsvatten en betydande del av belastningen på våra vattendrag. Dessa föreskrifter har utfärdats för att garantera att avloppsvattnen från fastigheter utanför avloppsnätet leds till ändamålsenliga ställen och behandlas på ett korrekt sätt. Samt för att förhindra att avloppsvattnen förorenar miljön.

I föreskrifterna har man definierat de minimikrav för behandlingen av avloppsvatten, med hjälp av vilka man anser att man kan förhindra att miljön förorenas. Föreskrifterna gäller behandlingen av avloppsvatten från fastigheter som är i bostadsbruk, men såvida avloppsvattnen från företags- och industriverksamhet till sin mängd och konsistens kan jämföras med avloppsvatten från bostadsfastigheter, kan man för deras del följa motsvarande föreskrifter. Såvida det föreligger en möjlighet att ett dike, en rännil eller en källa kan förorenas då avloppsvatten leds till ett dike eller infiltreras i marken, förutsätter ledandet av avloppsvatten ett tillstånd i enlighet med miljöskyddslagen § 27.

Från kravet på behandling av avloppsvatten får sådana fastigheter avvika utan särskild ansökan, vilkas stadigvarande bosatta innehavare hade fyllt 68 år då miljöskyddslagens ändring (196/2011) trädde i kraft, dvs. den 5.3.2011. Befrielsen har kopplats ihop endast med fastighetsinnehavarens ålder och förutsättningen är att fastighetsinnehavaren bor stadigvarande på fastigheten, därför gäller befrielsen inte fritidsfastigheter. Avloppsvattnet får inte heller förorsaka förstöring av miljön. Avvikelsen gäller enbart skyldigheten att behandla avloppsvatten, inte andra eventuella skyldigheter, såsom skyldigheten att ansluta en fastighet på vattenverkets verksamhetsområde till vattenverkets vatten- och avloppsnät.

5.1 Grundvattenområden

I statsrådets förordning om behandlingen av hushållsavloppsvatten i områden utanför avloppsnätet (209/2011) konstateras, att man på områden som är känsliga för förorening, bör minska den belastning som riktar sig mot miljön i fråga om organisk materia med minst 80 procent, totalfosfor med minst 70 procent och totalkväve med minst 30 procent jämfört med belastningen av obehandlat avloppsvatten som anges med hjälp av belastningstalet för glesbebyggelse. I dessa föreskrifter anses grundvattenområdena höra till de områden som är känsliga för förorening. För behandlingen av avloppsvatten på grundvattenområden har man uppsatt egna krav.

Enligt förbudet att förorena grundvattnet får man inte leda ämne till en sådan plats eller behandla på ett sådant sätt att grundvattnet på ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde kan bli hälsofarligt eller att dess kvalitet försämras väsentligt. Av denna orsak är det på grundvattenområde förbjudet att infiltrera avloppsvatten i jorden eller att leda det obehandlat i ett dike. Föreskriften grundar sig på förbudet att förorena mark i § 16 eller att förorena grundvatten i § 17 i miljöskyddslagen och de allmänna principerna i § 7.

5.2 Strandzoner och skärgård

I strandområden är det för miljön bästa alternativet användning av torravtråde eller en vattenklosett som förbrukar mycket lite vatten. Såvida det på fastigheten ändå finns en vattenklosett, som finns närmare än 80 meter från vattendraget, bör avloppsvattnen från avtrådet leds in i en sluten avloppstank eller behandlas på ett sätt som uppfyller de stramare reningskraven. Enligt de stramare reningskraven bör man minska belastningen, som kommer ut i miljön med minst 90 % för den organiska materiens del, minst 85 % för totalfosfors del och minst 40 % för totalkvävet del jämfört med den belastning som åsamkas miljön av obehandlat avloppsvatten, som definierats med hjälp av belastningstalet i förordningen om glesbygdsavloppsvatten (Statsrådets förordning om behandling av hushållsavloppsvatten i områden utanför avloppsnätet).

De näringsämnen som avloppsvatten innehåller kan förorsaka övergödning av vattendrag och mikroberna förorsakar hälsoolägenheter. I strandområden och i skärgården rinner avloppsvatten snabbt ut i vattendragen. Därför är föroreningsfaran större i jämförelse med andra områden. Strandområdena och skärgården har därför i dessa föreskrifter inbegripits bland de områden som är känsliga för förorening.

Vattentoalettens avloppstank bör finnas på ett sådant ställe, där de kan tömmas så att avloppsvattnet inte kan förorena vattendrag eller miljön.

5.3 Övriga områden

I föreskriften hänvisas till miljöskyddslagen § 155 och § 156, där det föreskrivs om den allmänna förpliktelsen att rena avloppsvatten och om behandlingssystemet.

Systemet för behandling av avloppsvattnen bör planeras och dimensioneras och systemet bör användas och underhållas så att man med behandlingen uppnår minimikraven för minskning av belastningen

I punkten preciseras de krav som ställs på avloppsreningsanläggningarna. Sedimenteringsbrunnarnas syfte är att avlägsna främst den fasta materien och de bör ses som en oundgänglig förbehandlingsmetod före övriga metoder att rena avloppsvatten. Då man överväger kravet på antal avdelningar, kan man som en utgångspunkt ta det faktum att såvida det bland avloppsvattnen finns avloppsvatten från toaletter, bör reningsnivån i sedimenteringsbrunnen motsvara reningsnivån på en sedimenteringsbrunn i tre avdelningar. För enbart tvättvatten räcker i allmänhet ett system som motsvarar reningsnivån i en sedimenteringsbrunn med två avdelningar.

5.4 Skyddsavstånden

Avståndsbestämmelserna grundar sig på allmänt använda skyddsavstånd, vilka i första hand grundar sig på vattenskyddet. Därtill är målet att förhindra förorening av miljön på grund av eventuella lukt- och hälsoolägenheter (miljöskyddslagen § 5).

Kraven på skyddsavstånd blir aktuella i samband med att man bygger nya renings- och behandlingsanläggningar för hushållsvatten eller då man förnyar äldre anläggningar.

5.5 Objekt med små mängder avloppsvatten

Enligt miljöskyddslagen § 155 mom. 2 kan mindre mängder annat än avloppsvatten från vattentoaletter ledas orenat i marken, såvida det på grund av dem inte uppstår risk för att miljön förorenas. Dyligt, s.k. grått tvättvatten kan anses uppstå i mindre mängd bl.a. då strandbastun inte har anslutits till vattenledning och bruksvattnet bärs in i bastun.

På områden som är ömtåliga för förorening bör även mindre mängder avloppsvatten ledas på ett kontrollerat sätt i jorden via en för ändamålet lämplig anläggning.

6 § Begränsningar för tvätt och service av fordon, båtar, maskiner och motsvarande anordningar

6.1 Grundvattenområden

På grundvattenområden förorsakar tvätt av fordon, båtar, maskiner och anordningar alltid en risk för att grundvattnet förorenas om avloppsvattnet kommer åt att sugas upp i marken. Därför är det skäl att förbjuda tvätt på andra än för detta ändamål skilt byggda platser, där avloppssystemet byggts för detta ändamål.

Att förbjuda allt tvättande av fordon, båtar, maskiner, anordningar eller tillbehör på gårdsplanen till jordbruk, gården till egnahemshus eller med dem jämförbara bostadsfastigheter är ett oskäligt strängt krav, därför tillåts enskilda tvättningar. Tvättandet bör emellertid göras så att man förhindrar att tvättvattnet når grundvattnet och att det inte uppstår risk för förorening av grundvattnet. Det är skäl att förbjuda användningen av tvättmedel som innehåller lösningsmedel, för att förhindra att det uppstår förorening eller annan olägenhet.

6.2 Gatu- och vägområden, övriga allmänna områden och strandzoner

Tvättning av fordon, båtar, maskiner och anordningar på områden som är i offentlig användning har i allmänhet varit förbjudet i kommunernas ordningsregler. Ordningsreglerna upphävdes i samband med att ordningslagen trädde i kraft den 1.10.2003. Det är skäl att ta med förbudet även i dessa föreskrifter, eftersom tvättning t.ex. i park- och rekreationsområden kan förorsaka risk för miljöförorening samt att det minskar den allmänna trivsamteten och området lämplighet för rekreationsbruk. Tvättande och serviceverksamhet i strandzoner kan förorsaka risk för förorening av vattendraget om avloppsvattnet eller skadliga kemikalier får rinna rakt ut i vattendraget.

6.3 Övriga områden

Yrkesmässig eller i övrigt storskalig tvättverksamhet på fastigheten sker i allmänhet med trycktvättapparater och tvättmedel som innehåller lösningsmedel och det uppstår betydliga mängder avloppsvatten, som med stor sannolikhet skulle komma att förorsaka miljöförorening. I föreskrifterna har man därför förutsatt att avloppsvattnen förbehandlas och leds ut i avloppet eller att de i områden utanför avloppsnätet via sand- och oljeavskiljningsbrunnar leds till en sluten tank.

Tvättandet av ett enskilt fordon, båt, maskin, anordning eller tillbehör bör göras så att det inte uppstår risk för förorening. För att förhindra förorening eller annan olägenhet är det skäl att förbjuda användningen av tvättmedel som innehåller lösningsmedel.

6.4 Tvätt av mattor och övriga textilier

Tvätt av mattor, textilier och övriga motsvarande föremål i vattendrag eller så att tvättvattnet kan rinna direkt ut i vattendrag förorsakar en extra belastning för vattendraget och sålunda utgör det en risk för förorening av miljön. Därför bör mattor, textilier och övriga motsvarande föremål tvättas på torra land så att tvättvattnet inte direkt kan rinna ut i vattendrag.

7 § Snöavstjälpningsplatserna

Snöavstjälpningsplatserna bör placeras och användas på ett sådant sätt att man på förhand kan förhindra att det uppstår förorening och skadliga verkningar. Den snö som hämtas till snöavstjälpningsplatserna kan innehålla skräp och ämnen som är skadliga för miljön, som kan spridas i miljön eller rinna ner i grund- eller ytvatten med smältvattnet. I föreskrifterna har man därför förbjudit att placera snödumplingsplatser på grundvattenområden eller i strandzoner.

Enligt miljöskyddslagen § 7 är den som förorsakar förorening eller verksamhetsidkaren ansvarig för förebyggandet av olägenheter som uppstår pga. verksamheten samt för att avlägsna miljöolägenheterna.

3. KAP AVFALL OCH KEMIKALIER

8 § Utnyttjande av avfall i markanläggningsarbeten

Att i liten skala utnyttja avfall vid markanläggningsarbeten förutsätter inte miljötillstånd, men det kan inverka skadligt på grundvattnet, jordmånen och vattendragen. I föreskrifterna presenteras villkoren, som man bör följa för att förhindra och minimera dylika skador. Anmälningsskyldigheten är nödvändig för ordnandet av övervakning.

9 § Lagring och hantering av flytande bränslen och andra farliga kemikalier

Föreskrifterna gällande upplagring och hantering av flytande bränslen och andra farliga kemikalier har utfärdats för att förhindra att kemikalieläckage okontrollerat kommer ut i miljön och för att förhindra att det leder till att miljön förorenas.

9.1 Lagring av flytande bränslen och andra kemikalier

Även en liten mängd av någon farlig kemikalie som läcker okontrollerat ut kan förorsaka en allvarlig risk för att förorena miljön. Speciellt problematiska är de flytande ämnena, som beroende på ämnets egenskaper snabbt kan sugas upp i marken och upplöst i vatten transporteras långt från olycksplatsen.

Förhindrandet av en kemikalieolycka och att jordmånen eller grundvattnet förorenas, förutsätter ändamålsenliga lagringscisterner och lagerutrymmen. Då kemikaliecisternerna och skydds bassängerna placeras så att man obehindrat kan konstatera deras skick,

kan man snabbare uppdaga eventuella läckage och vidta åtgärder för att förebygga att miljön förorenas. Apparaterna bör regelbundet underhållas och kontrolleras, för att man kan förhindra att marken och grundvattnet förorenas. Man bör omgående meddela räddningsverket om en olycka som skett vid hanteringen och upplagringen, för att bekämpningsåtgärderna kan inledas omedelbart och att läckageområdet kan avgränsas så att det är så litet som möjligt.

9.2 Uppbevaring av flytande bränslen och andra kemikalier på grundvattenområde

På grund av förbudet att förorena grundvattnet är det helt förbjudet att placera underjordiska kemikaliecisterner på grundvattenområde. I händelse av ett läckage under jorden kan kemikalierna absorberas i marken och vidare i grundvattnet eller transporteras långa sträckor från den egentliga olycksplatsen under markytan

9.3 Att avlägsna underjordiska cisterner

Ur bruk tagna oljecisterner förorsakar risk för miljöförorening såvida de inte kontrolleras på behörigt sätt och den eventuellt i cisternen kvarblivna oljan avlägsnas. I samband med att cisterner avlägsnas bör man försäkra sig om (t.ex. via sinnesförmimmelser) att cisternen, medan den ännu var i användning, inte har förorsakat oljeläckage eller annan skada för marken. Med stöd av miljöskyddslagens förbud att förorena mark (16 §) får man inte lämna avfall i marken så att det leder till fara eller skada för hälsa eller miljö. En oljecistern som har tagits ur bruk är sådant i lagen åsyftat avfall som dess ägare är förpliktad att avlägsna och föra bort för att behandlas på ett behörigt sätt. Såvida man till fastigheten anskaffar en ny oljecistern i stället för en gammal, bör den placeras enligt bestämmelserna i punkt 9.1.

10 § Distribution av flytande bränslen

10.1 Distribution av flytande bränslen på grundvattenområde och i distributionspunkter som har en volym som är större än 10 m³

Statsrådets förordning om miljöskydds krav för distributionsstationer 444/2010 tillämpas på distributionspunkter och distributionsstationer, vilkas cisternvolym överstiger 10 m³. Förordningen tillämpas som miljöskyddets minimikrav även på distributionsstationer samt distributionspunkter på bil- eller maskindepåer, vilkas bränslecisterners totala volym understiger 10 m³, såvida distributionsstationen finns på ett grundvattenområde och dess verksamhet kan leda till förorening av grundvattnet. Man bör dessutom ansöka om miljötillstånd för verksamhet som förorsakar risk för förorening av grundvattnet.

10.2 Distribution av flytande bränslen utanför grundvattenområde

Även en liten mängd av någon farlig kemikalie kan, om den okontrollerat kommer ut i miljön, förorsaka en allvarlig risk för att miljön förorenas. Speciellt problematiska är de flytande ämnena, som, beroende på ämnets egenskaper, snabbt kan sugas upp i marken och upplöst i vatten transporteras långa sträckor från olycksplatsen.

Med föreskrifter om distributionsområdets struktur strävar man till att förhindra risken för att miljön förorenas vid läckage. På distributionsområdet bör det finnas absorberande ämnen och insamlingsmateriel, för att vid en eventuell olyckssituation omedelbart kunna inleda bekämpningsåtgärder och begränsa läckaget till ett så litet område som möjligt.

11 § Byggande av jordvärmesystem

Vid byggandet av jordvärmebrunnar och andra jordvärmesystem ingår det en risk för att grundvattnets strömningsförhållanden eller mängd ändras och att grundvattenkvaliteten försämras.

Byggandet och användningen av borrhunnar, som är ämnade för tillvaratagandet av jordvärme förorsakar risk för att grundvattnet förorenas. Därför förutsätter byggandet på grundvattenområden ansenliga utredningar om markens egenskaper och grundvattnets strömningsförhållanden. Inte heller betydande utredningar kan med säkerhet garantera att åtgärderna inte medför olägenheter, då borrhunnarna sträcker sig till 200-300 meters djup.

Enligt instruktioner från Nylands närings-, trafik- och miljöcentral bör man inte installera nära markytan dragna jordvärmesystem närmare än 500 meter från ett vattentag. Ett jordvärmesystem, som placeras i ett grundvattenområde kan förutom ett åtgärdstillstånd också behöva vattentillstånd och behovet av tillstånd bör alltid bedömas på grundvattenområden.

4. KAP BEKÄMPNING AV BULLER OCH ÖVRIGA UTSLÄPP

12 § Föreskrifter gällande störande buller

12.1 Allmänna föreskrifter

Föreskrifterna för att undvika onödigt buller, vibrationer eller annan motsvarande olägenhet samt för att förbjuda störande användning av ljudförstärkare och ljudåtergivningsapparater har utfärdats för att garantera hälso- och trivselfaktorer.

I tätbebyggda områden är det förbjudet att nattetid utföra arbeten som förorsakar störande buller. Förbudet syftar till att förhindra trivsel- och hälsoolägenheter och garantera en ostörd tid för vila. Man kan avvika från förbudet med stöd av ett godkänt miljötillstånd eller bulleranmälan.

12.2 Informeringsskyldighet

Föreskriften om informeringsskyldighet har utfärdats för att grannar och myndigheter på förhand skall kunna gardera sig för eventuella störningar. Funktioner som definierats i punkt 12.4 kan utföras utan att göra en bulleranmälan, men anmälningskyldigheten har bibehållits, för att de grannfastigheter som finns inom influensområdet kan gardera sig för bullret och känner till hur länge det pågår.

12.3 Anmälningsskyldighet

Enligt miljöskyddslagen § 118 bör verksamhetsidkaren till kommunens miljöskyddsmyndighet inlämna en skriftlig anmälan om åtgärd eller tillställning som förorsakar tillfälligt buller eller skakningar. Sådan verksamhet är t.ex. byggande eller en offentlig tillställning, om man har orsak att anta att bullret eller skakningarna är särskilt störande. Anmälningsskyldighet uppkommer om det pga. verksamheten kan tänkas uppstå buller, som man kan förvänta sig pga. bullerstyrkan, längden eller repetitionen vara speciellt störande för dem som bor, vistas eller arbetar i närheten.

Enligt miljöskyddslagen § 118 bör anmälningen göras i god tid före åtgärden eller verksamheten inleds, dock senast 30 dygn före denna tidpunkt. I kommunens miljöskydds-föreskrifter kan man bestämma om kortare anmälningstid än detta.

I föreskrifterna har man räknat upp åtgärder och tillställningar, vilka förorsakar speciellt störande buller och skakningar. Verksamheten i en krossningsanläggning och motorsporttävlingar, särskilt då bullret och skakningarna som de förorsakar är långvarigt eller sträcker sig fram till natten, förorsakar buller som kan upplevas som speciellt störande.

I miljöskyddslagen § 118 har man stadgat om situationer, där det inte föreligger anmälningsskyldighet. Dessutom begränsas anmälningsskyldigheten med miljöskyddsföreskrifterna.

13 § Bekämpning av buller och förorening av miljön som förorsakas av reparations- och renhållningsarbeten

13.1 Nattetid utförda arbeten som förorsakar buller

I tätbebyggda områden är nattligt buller störande, särskilt sådant som riktar sig mot bostadsområden. Därför är det skäl att begränsa sådana arbeten som kan utföras, till enbart dagtid. Pålastning av avfall, normala regelbundet återkommande reparationsarbeten och snöröjning, som med tanke på trafiken inte måste utföras nattetid, bör med stöd av föreskriften göras utanför tiden 22.00–6.00 samt utanför helgdagar.

13.2 Dammbekämpning och bekämpning av halka

Särskilt på våren, i samband med rengöring av gatu- och vägområden, dammar det. För att förhindra miljöförorening och hälsoolägenheter som beror på dammet, bör gatornas underhålls- och renhållningsarbeten utföras så att olägenheterna är möjligast små. I föreskrifterna strävar man till att ge instruktioner att minska vägsaltning för att minimera miljöolägenheterna.

13.3 Reparationsarbeten

De i föreskrifterna nämnda byggnads- och reparationsåtgärderna kan ge upphov till buller, lukt eller damm, eller annan med dessa jämförbar olägenhet för miljön eller hälso- eller trivselolägenheter i närheten av objektet. I tätbebyggda områden bör man i samband med byggnads- och reparationsarbeten fästa särskild uppmärksamhet vid att för-

minska och begränsa de olägenheter som åtgärderna förorsakar, eftersom det finns grannar i närheten. Med tillräckliga skyddsåtgärder kan man i hög grad förminska spridningen av de skadliga verkningsarna.

14 § Bullerbekämpning vid offentliga tillställningar

Genom att rikta ljudåtergivningsapparaterna rätt och genom att reglera ljudförstärkarna kan man i hög grad inverka på bullernivån och spridningen av bullret. Genom att rikta och reglera rätt kan bullernivån hållas tillräckligt låg för att kunna förhindra att det uppstår trivsel- och hälsolägenheter pga. bullret.

I punkterna 12.2 och 12.3 stadgas det skilt om hur man skall göra en bulleranmälan.

5. KAP FÖRESKRIFTER SOM GÄLLER HÄSTSTALL OCH DJURSKYDD

15 § Djurskydd, gödselstäder, rastgårdar och ridplaner

I statsrådets förordning om begränsning av vissa utsläpp från lantbruk och trädgårdsodling (1250/2014) stadgas om lagring av gödsel och urin. I förordningen förbjuder man bl.a. att lagra organiska gödselprodukter i öppna högar på områden som är utsatta för översvämningar och på grundvattenområden och man stadgar om placeringen av gödselstäder samt placeringen av utfodringsplatser och dricksplatser i paddockar och rastgårdar

Från övningsområden och rastgårdar kommer det ofta i form av ytavrinning och via täckdikessvattnet stora mängder näringsämnen. Då föreligger det, speciellt i områden utan växttäckning, en risk att näringsämnen sköljs ut i vattenfåror. Det är skäl att placera djurskydd, gödselstäder, rastgårdar, ridplaner och maneger på ett avstånd med tillräckligt skyddsavstånd från vattenverkens vattentag, för att förminska riskerna som kan riktas mot samhällets hushållsvattenupptagning. I föreskrifterna avses med en rastgård ett ingärdat område utan växttäckning, där hästar, ponnyer, nötdjur eller andra stora husdjur samt hundar kan använda året om för att röra på sig.

Det är skäl att regelbundet städa undan gödslet från rastgårdarna och ridplanerna för att förhindra skadlig avrinning. Av samma orsak är det skäl att också förnya ytjorden enligt behov.

16 § Behandling av avfall från lantbruket och avloppsvattenreningen

Man strävar till att skydda grundvattnets och hushållsvattnets kvalitet och förhindra att vattendragen förorenas med hjälp av de föreskrifter med vilka man begränsar utspridningen av slamgödsel, urin eller pressvatten från ensilage. I föreskrifterna har man använt de föreskrifter och rekommendationer om minimiavstånd som ges i statsrådets förordning om begränsning av vissa utsläpp från jordbruk och trädgårdsodling (1250/2014), miljöskyddsinstruktioner för häststallar (YM 121/2003) och miljöskyddsinstruktioner för husdjurshushållning (YM 1/2010).

6. KAP ÖVERLÄMNANDE AV ÖVERVAKNINGSUPPGIFTER

17 § Allmän skyldighet att ge uppgifter som är nödvändiga för övervakningen

Enligt miljöskyddslagen § 172 mom. 1 punkt 1 har en myndighet rätt att få upplysningar av alla som idkar verksamhet som förorsakar fara för att miljön förorenas eller andra som lagens förpliktelser riktar sig till. Enligt miljöskyddslagen § 84 kan övervakningsmyndigheten bestämma om utredning av miljökonsekvenserna då det föreligger misstankar om att verksamheten förorsakar miljöförorening. Bestämmelsen hör ihop med den i miljöskyddslagens § 6 avsedda konsekvensmedvetenheten, enligt vilken alla verksamhetsidkare, som förorsakar risk för miljöförorening har en allmän skadlighet att vara på det klara med konsekvenserna av sin verksamhet.

7. KAP ÖVRIGA FÖRESKRIFTER

18 § Avvikelse från miljöskyddsföreskrifterna

Enligt miljöskyddslagen § 202 kan kommunens miljöskyddsmyndighet bevilja undantag från miljöskyddsföreskrift på de grunder som nämns i lagen. Tillstånd till avvikelse bör ansökas i skriftlig form och ärendet som det gäller bör behandlas i enlighet med lagen om förvaltningsförfarande. Miljöskyddsföreskrifterna har utfärdats för att förhindra att miljön förorenas. Därför kan tillstånd till avvikelse beviljas endast då verksamhetsidkaren eller den som ordnar tillställningen på annat godtagbart, från dessa föreskrifter avvikande sätt, kan förhindra att verksamheten eller tillställningen förorsakar förorening av miljön.

19 § Följderna av brott mot eller underlåtenhet att efterfölja miljöskyddsföreskrifterna

Miljöskyddsföreskrifterna har utfärdats att allmänt efterföljas, med särskilt undantag som bestämda undantag som bestäms i den. Om följderna av brott mot och underlåtenhet att efterfölja föreskrifterna stadgas i miljöskyddslagen kapitel 20 och i § 225.

8. LUKU FÖRESKRIFTER OM IKRAFTTRÄDANDE

20 § Ikraftträdandet av miljöskyddsföreskrifterna

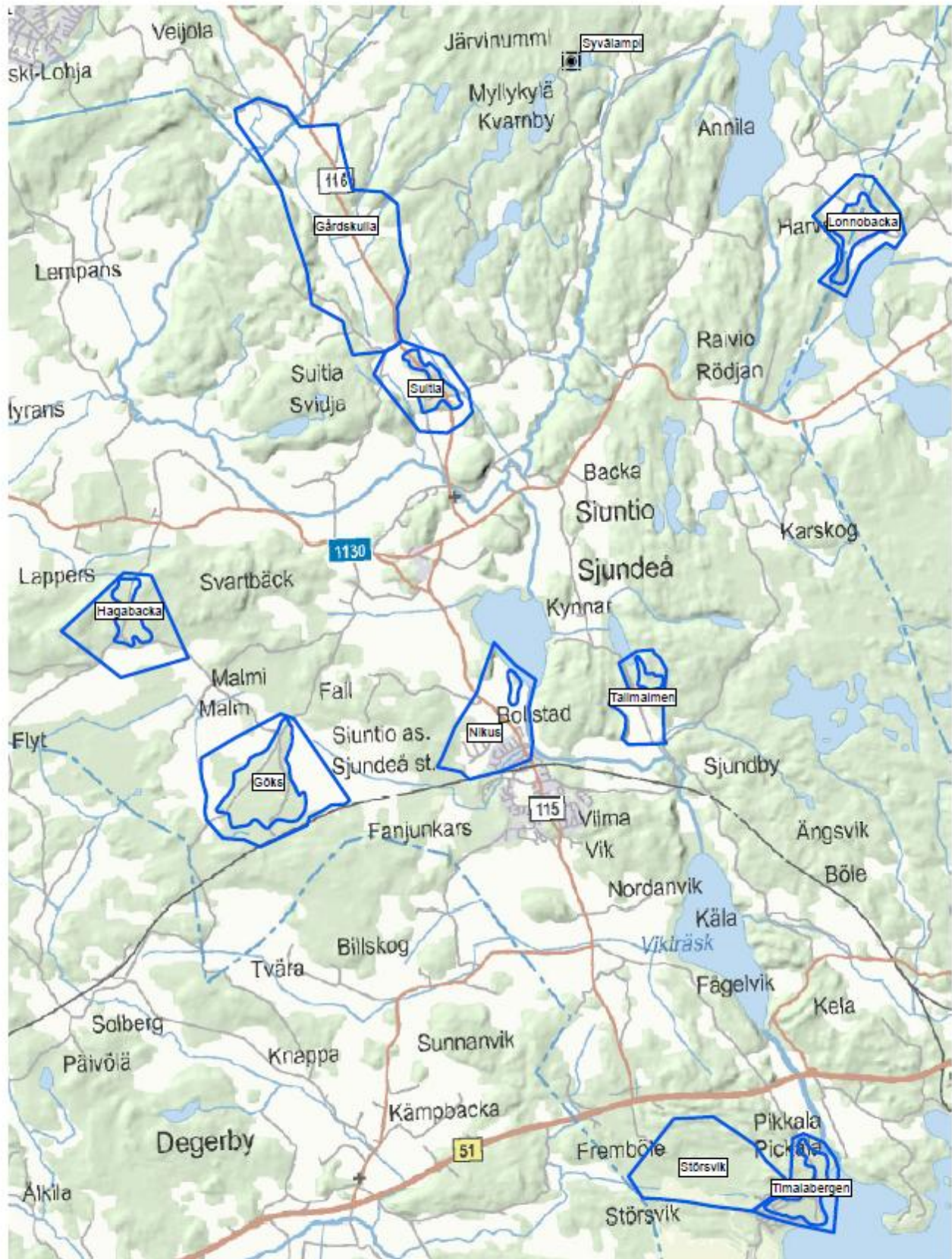
Kommunfullmäktige fattar beslut om utfärdandet av miljöskyddsföreskrifterna så som det stadgas i miljöskyddslagen § 203.

21 § Föreskrifter om övergångsperioderna

21.1 Avloppsvattensystemen kan, ifall de är dåligt gjorda, utgöra en risk för förorening av grundvattnet och vattendrag. En övergångsperiod har dock ansetts vara motiverat eftersom ett förnyande av systemen kräver investeringar i ny teknik och i nya konstruktioner.

21.2 Kemikalier kan, om de kommer i kontakt med miljön, även i små mängder utgöra en allvarlig risk för miljöförorening. Man har dock gett en övergångstid för att utföra nödvändiga förnyelser, eftersom det i många fall krävs investeringar i ny teknik och nya konstruktioner.

- 21.3** De nya miljökrav som ställs på distributionspunkterna för bränsle kräver investeringar i de gamla systemen eller att de helt ersätts med nya. Därför anses en övergångstid vara befogad.
- 21.4** Man har gett en viss tid för att uppfylla kraven på tvättningsplatserna för fordon, båtar och anordningar eftersom det kan räcka länge att finna en ny lokaliseringplats.
- 21.5** För att förhindra att grundvattnen förorenas har man i föreskrifterna förbjudit att placera snödumpningsplatserna på viktiga grundvattenområden. Man har gett en viss tid för flyttningen, eftersom det kan ta tid att finna en ny plats.

0 0,5 1 2 Kilometers

SIUNTION KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSET

VASTINEET SIUNTION KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSLUONNOKSESTA JA MÄÄRÄYSTEN PERUSTELUT -LUONNOKSESTA (NÄHTÄVILLÄ 1.10. – 12.11.2014) ANNETTUIHIN LAUSUNTOIHIN

1. Länsi-Uudenmaan pelastuslaitos toteaa lausuntonaan, että a) vaarallisten kemikaalien luokitus on muuttunut (REACH-asetus ja CLP-asetus) ja 3. luvun 9 §:ssä esiintyvät termit *terveydelle ja ympäristölle vaarallinen kemikaali* sekä *palo- ja räjähdysvaarallinen aine* ovat poistumassa kemikaaliturvallisuuslaista. Edellä mainitut termit tulee korvata termillä *vaarallinen kemikaali*. Palavista nesteistä voi edelleen puhua, kun tarkoitetaan nestemäistä kemikaalia, jonka leimahduspiste on enintään 93 °C.

b) Tärkeillä pohjavesialueilla maanalaisten poltto- ja dieselöljysäiliöiden määräaikaistarkastukset ovat lakisäätteisiä. Jätteitä ja kemikaaleja käsittelevään 3. lukuun ehdotetaan lisättäväksi kohta, jossa suositellaan maanpäällisten öljysäiliöiden ja niiden paluuputkien tarkastuttamista myös tärkeiden pohjavesialueiden ulkopuolella säännöllisesti noin 10 vuoden välein ja kaikkien paluuputkellisten säiliöiden öljyputkistojen muuttamista yksiputkikytkennäksi.

c) Melun ja muiden päästöjen torjuntaa käsittelevän 4. luvun kohtaan 12.3. Ilmoitusvelvollisuus ehdotetaan lisättäväksi, ettei meluilmoitusta tarvitse tehdä ilotulituksissa, jotka koskevat uudenvuodenyötä tai jotka poliisi tai pelastuslaitos on sallinut räjähdysasetuksen (473/1993) mukaan.

Vastine: a) Termit muutetaan ympäristönsuojelumääräysluonnokseen.

b) TUKES ja alueelliset pelastuslaitokset antavat öljy- ja kemikaalisäiliöiden määräaikaistarkastuksista suosituksia, joita ei ole tarpeen toistaa kunnallisissa ympäristönsuojelumääräyksissä. Ei muutostoimenpiteitä ympäristönsuojelumääräyksiin.

c) Ilotulitusta koskevia säännöksiä voi kemikaali- ja räjähdeturvallisuuslain (390/2005) nojalla antaa pelastusviranomainen (92 §). Lain 97 §:ssä säädetään ilotulistusnäytöksestä poliisille tehtävästä ilmoituksesta ja lain 94 §:ssä Turvallisuus- kemikaalivirastolle (TUKES) tehtävästä ilmoituksesta. Koska ilotulittamisesta on omat erityissäännöksensä, ei ole perusteltua antaa siitä lisäksi ympäristönsuojelumääräyksiä.

2. Lohjan ympäristöterveyspalvelut toteaa, että Siuntion kunnan ympäristönsuojelumääräyksillä edistetään myös ympäristöterveydenhuollon tavoitteita turvallisesta ja terveellisestä elinympäristöstä. Elinympäristöön vaikuttavaa toimintaa on suunniteltava ja harjoitettava siten, että terveyshaittojen syntyminen mahdollisuuksien mukaan estyy.

a) 15 §:n tekstistä olisi hyvä käydä selkeämmin ilmi, että määräykset koskevat myös muden eläinlajien pitoa (esim. koirat). Ulkotarhojen siivousvelvoite ei selkeästi viittaa esim. koiratarhojen siivoamiseen, koska koiran ulosteesta ei yleisesti käytetä sanaa lanta eikä koirien pitopaikkojen yhteydessä ole lantaloita.

b) Ympäristönsuojelumääräyksissä olisi hyvä huomioida eläinten hautaamiseen liittyvät säännöt Siuntion alueella.

Vastine: a) Perusteluihin lisätään ulkotarhan määrittely: ”*ulkotarhalla* tarkoitetaan hevosten, ponien, nautaeläinten tai muiden suurten kotieläinten sekä koirien läpi vuoden käyttämää, yleensä kasvipeitteetöntä ja aidattua jaloittelualuetta”.

b) Eläinten hautaamisesta on määrätty Länsi-Uudenmaan jätelautakunnan antamissa jätehuoltomääräyksissä. Päällekkäisyyksiä muiden paikallisten määräysten kanssa on pyritty välttämään. Ei muutostoimenpiteitä ympäristönsuojelumääräyksiin.

3. Lohjan ympäristö- ja rakennuslautakunta pitää hyvänä, että Siuntion kunnalle ollaan laatimassa paikallisista olosuhteista johtuvia ympäristönsuojelumääräyksiä ja toteaa ettei sillä ole määräysehdotuksen sisällöstä muuta huomautettavaa kuin polttonesteiden ja muiden ympäristölle vaarallisten kemikaalien käsittelyn osalta.

a) Lohjan ympäristö- ja rakennuslautakunta toteaa, että pienikin määrä jotain terveydelle ja ympäristölle vaarallista kemikaalia saattaa hallitsemattomasti ympäristöön päästessään aiheuttaa vakavan ympäristön pilaantumisen vaaran. Tästä syytä annettavien määräysten tulisi koskea varastoinnin osalta kaikenkokoisia säiliöitä eikä jättää alle 10 m³ säiliötä määräysten ulkopuolelle. Lisäksi lautakunta muistuttaa, että ympäristönsuojelumääräyksillä ei voi määrätä polttonesteiden jakeluun tarkoitetuista, tilavuudeltaan yli 10 m³ kokoisista säiliöistä, koska tällaisiin säiliöihin sovelletaan valtioneuvoston antamaa jakeluasema-asetusta.

Vastine: a) Määräykset muutetaan koskemaan kaikenkokoisia säiliöitä.

4. Inkoon kunta toteaa lausunnossaan, että määräykset polttonesteiden ja muiden vaarallisten kemikaalien varastoinnista ja käsittelystä tulisi ulottaa koskemaan myös alle 10 m³ kokoisia säiliöitä.

Vastine: Määräykset muutetaan koskemaan kaikenkokoisia säiliöitä.

5. Vihdin kunnan ympäristötarkastaja Tanja Mikkola toteaa, että a) mikäli polttonesteiden ja muiden kemikaalien varastoinnista annettavat määräykset koskevat vain yli 10 m³ säiliöitä, jää valtaosa kiinteistökohtaisista öljysäiliöistä määräyksen ulkopuolelle myös pohjavesialueilla ja ranta-alueilla. Yli 10 m³ säiliöt ovat useimmiten jakeluasemien säiliöitä, jolloin sovelletaan valtioneuvoston asetusta 444/2010. Ympäristöriskien näkökulmasta myös pienempien – kiinteistökohtaisten säiliöiden ympäristön pilaantumisen vaaraa ehkäisevät rakenteet olisi syytä huomioida ympäristönsuojelumääräyksissä. Kiinteistökohtaiset säiliöt saattavat jäädä säännöllisen valvonnan ulkopuolelle, säiliöitä on määrällisesti paljon ja riski erityisesti onnettomuus- ja poikkeustilanteissa on todennäköinen ja ympäristön pilautumisriski näin ollen myös suuri. Riskien ennaltaehkäisemiseksi olisi perusteltua antaa määräys myös öljy- ja kemikaalisäiliöiden tarkastuksista.

b) 11 §:ssä jää epäselväksi, tarkoitetaanko vedenottamoilla ainoastaan vesihuoltolaitoksen vedenottamoita. Myös muiden kuin vesihuoltolaitosten vedenottamoiden huomioiminen saattaa olla tarpeen 15 §:n osalta, jossa on erikseen maininta ”vesihuoltolaitoksen vedenottamoista”.

c) 16 §:ssä määrätty talousvesikaivoihin jätettävä lannan ym. levitystä koskeva suojavaoikeus on ennalta arvioiden käytännössä haasteellinen noudattaa ja valvoa. Käytössä olevista kaivoista ei ole rekisteriä eivätkä pihapiirissä olevat kaivot ole viljelijän havaittavissa. Viljelijällä ei ole myöskään mahdollisuutta mennä kotirauhan piiriin etsimään talousvesikaivojen sijaintia. Määräykseen voitaisiin tehdä lisäys ”sellaista talousvesikäytössä olevaa kaivoa tai lähettä, joka on kohtuudella viljelijän havaittavissa”. Tämä ei poista kuitenkaan sitä, että viljelijä eikä viranomainen tiedä ennalta, mitkä kaivot ja lähteet ovat talousvesikäytössä.

Vastine: a) Määräykset muutetaan koskemaan kaikenkokoisia säiliöitä.

b) 11 ja 15 §:ssä vedenottamoilla tarkoitetaan vesihuoltolaitoksen vedenottamoita. 11 §:ään lisätään sana ”vesihuoltolaitoksen”.

c) 16 §:ään tehdään lisäys ”sellaista talousvesikäytössä olevaa kaivoa tai lähettä, joka on kohtuudella viljelijän havaittavissa”.

6. Inkoon-Siuntion ympäristöyhdistys ry ehdottaa lausunnossaan, että a) ympäristönsuojelumääräysten tavoitteeksi kirjattaisiin myös luonnon hyvinvoinnin parantaminen, eikä pelkästään luonnon ja ympäristön tilan heikkenemisen ehkäiseminen.

b) Kunnan tärkeimmän luontokohteen, Siuntionjoen suojeleminen on huomioitava. Julkisten pysäköintipaikkojen hulevedet eivät saa päästä Siuntionjokeen käsittelemättöminä.

c) Hevosten lannan läjittämiseen ja kompostointiin on tehtävä määräykset, jotka koskevat myös sellaisia tiloja, jotka eivät ole EU-määräysten alaisia.

d) Määräyksiin tulisi lisätä vieraslajien torjuntaa koskeva pykälä.

Vastine: a) Ympäristönsuojelumääräysluonnoksen 1 §:ään sekä kohdan perusteluihin lisätään tavoite parantaa ympäristön tilaa.

b) Siuntionjoen suojeleminen on otettu huomioon mm. jätevesien haittavaikutusten ehkäisemistä, eläinsuojien, ulkotarhojen ja ratsastuskenttien etäisyysvaatimuksia sekä maatalouden sivutuotteita ja jätevedenpuhdistuksesta peräisin olevia jätteitä koskevissa määräyksissä.

Siuntion kunnan hulevesiviemäriverkosto kattaa vain pieniä alueita kunnan pinta-alasta, joten hulevedet on käsiteltävä useimmissa tapauksissa paikallisesti. Hulevesien käsittelytavan ratkaiseminen kaavoituksessa tai rakennusluvan yhteydessä mahdollistaa paikallisten erityispiirteiden huomioon ottamisen. Yhdistyksen ehdottama yleinen määräys julkisten pysäköintipaikkojen hulevesien keräämisestä ja käsittelystä ennen niiden johtamista Siuntionjokeen on kohtuuttoman tiukka, joten asia esitetään määräysluonnoksessa suositukseksi. Kohdan 5.3.1. suositukseen lisätään: ”Suositus koskee myös hulevesiä.”

c) Ympäristönsuojelumääräysluonnoksen 15 ja 16 §:n määräykset koskevat sellaisia tiloja, jotka eivät ole EU-määräysten alaisia. Lisäksi nk. nitraattiasetus (1250/2014) sisältää lannan varastointia ja levitystä koskevia määräyksiä ja sillä on mm. rajoitettu typpilannoitteiden enimmäiskäyttömäärää sekä typen levitystä kaltevilla ja vesistöön rajoituvilla pelloilla. Nitraattiasetus koskee kaikkia maatiloja riippumatta siitä, onko tilalla ympäristölupa vai ei. Asetus koskee myös tiloja, jotka eivät ole sitoutuneet ympäristötukeen tai luonnonhaittakorvaukseen. Ei muutostoimenpiteitä ympäristönsuojelumääräyksiin.

d) Vieraslajien torjunnasta määrääminen ei kuulu ympäristönsuojelulain 202 §:n antamisvaltuuksiin. Ei muutostoimenpiteitä ympäristönsuojelumääräyksiin.

7. Sjundeaå Landsbygdsförening r.f. toteaa lausunnossaan, että a) ympäristönsuojelumääräyksissä tulisi selkeästi erottaa, mitkä asiat perustuvat ympäristönsuojelulakiin ja mitkä ovat kunnan omia suosituksia.

b) 1. luvun 4 §:ssä pohjavesialueen määritelmään tulisi sisällyttää ainoastaan 1. ja 2. luokan pohjavesialueet.

c) Rantavyöhykkeen määrittäminen 100 metrin päähän merestä, järvestä, ym. vesialueesta on kohtuuttoman tiukka rajaus, kun tämä johtaa rajoituksiin toiminnassa.

d) Pohjavesialueita koskevat määräykset tulisi rajata koskemaan vain sitä osaa kiinteistöstä, joka sisältyy pohjavesialueeseen.

e) Asettaako kunta omia vaatimuksia jätevesien käsittelylle viemäriverkoston ulkopuolisilla alueilla voimassa olevan ympäristölainsäädännön lisäksi? Yhdistyksen mielestä ympäristönsuojelulain säädökset asiassa ovat riittäviä.

f) Valtioneuvoston säädökset jätteistä ja kemikaaleista ovat riittäviä.

g) Maataloudesta sekä jätevedenpuhdistuksesta peräisin olevien jätteiden käsittelyä koskevat määräykset voidaan kokonaisuudessaan poistaa, sillä samoista asioista määrätään nitraattiasetuksessa.

Vastine: a) Ympäristönsuojelumääräykset annetaan ympäristönsuojelulain täytäntöön panemiseksi, joten niiden tulee perustua lain säännöksiin tai niiden nojalla annettujen säädösten konkretisointiin. Siuntion ympäristönsuojelumääräysten laadinnassa keskeisenä periaatteena on ollut päällekkäisyyksien välttäminen muiden säädösten kanssa. Suositukset on merkitty määräyslunoksesta pienennetyllä tekstillä sekä kursivoituina. Ei muutostoimenpiteitä ympäristönsuojelumääräyksiin.

b) Ympäristönsuojelumääräyksissä käytetään YSL 5 §:n mukaista määritelmää pohjavesille. *I ja II luokan pohjavesialue* eivät ole virallisia termejä ja siksi niitä ei ole käytetty määräyslunoksesta. Liitteessä 1 on esitetty kartta pohjavesialueista. Kaikki kartalla esitetyt pohjavesialueet ovat ns. I tai II luokan alueita. Ei muutostoimenpiteitä ympäristönsuojelumääräyksiin.

c) Ranta-alueen laajuus on muutettu 80 metriin. Ranta-alueita koskevia erityissäädöksiä on pidetty tarpeellisina, sillä ranta-alueilla jätevedet, vaaralliset kemikaalit ja muut ympäristölle haitalliset aineet kulkeutuvat nopeasti vesistöihin. Tällöin pilaantumisen vaara on muihin alueisiin nähden suurempi.

d) Perusteluihin lisätään kohta ”Pohjavesialueille kohdistuvat määräykset koskevat vain sitä osaa kiinteistöstä, joka rajautuu pohjavesialueen sisäpuolelle.”

e) Ympäristönsuojelulain (527/2014) 202 §:n mukaan kunta voi antaa täsmentäviä, tarpeellisia paikallisista olosuhteista johtuvia määräyksiä toimista, rajoituksista ja rakennelmista, joilla ehkäistään päästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia. Määräykset voivat koskea mm. jätevesien alueellisia puhdistusvaatimuksia tai etäisyysvaatimuksia rantavyöhykkeellä. Edelleen ns. jätevesiasetuksen (209/2011) 4 §:n mukaan pilaantumisen herkillä alueilla voidaan kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä määrätä tiukempi puhdistusvaatimus. Siuntion kunta on vuodesta 2004 alkaen osallistunut Länsi-Uudenmaan vesi ja ympäristö ry:n koordinoimaan hajajätevesiyhteistyöhön, jonka yhtenä tavoitteena on ollut yhtenäisten käytäntöjen ja vaatimusten luominen alueen kunnissa. Yhteistyössä tehtyjä linjauksia on pyritty ottamaan huomioon määräysten valmistelussa. Rehevoitumisen haittojen torjumiseksi on tärkeää, että haja-asutus kantaa omalta osaltaan vastuunsa vesistökuormituksen vähentämisessä. Vesistöjen fosforikuormituksesta lähes kymmenosa on peräisin haja-asutuksen jätevesistä. Ei muutostoimenpiteitä ympäristönsuojelumääräyksiin.

f) Jätteen hyödyntämisestä maanrakentamisesta ei ole valtakunnantason säädöksiä, jotka ulottuisivat koskemaan myös pienimuotoista maanrakentamista yksityisillä mailla. Valtioneuvoston säädöksissä ei myöskään oteta kantaa maalämpökaivojen sijoittamisperusteisiin pohjavesialueilla.

Valtioneuvoston asetus nestemäisten polttoaineiden jakeluasemien ympäristönsuojeluvuorokausista (444/2010) koskee lähinnä yli 10 m³ kokoisia tai pohjavesialueilla sijaitsevia jakeluasemia. Ympäristöriskien näkökulmasta myös pienemmät säiliöt ja niiden ympäristön pilaantumisen vaaraa ehkäisevät rakenteet on huomioitava ympäristönsuojelumääräyksissä, sillä pienikin määrä jotakin vaarallista kemikaalia saattaa hallitsemattomasti ympäristöön päästessään aiheuttaa vakavan ympäristön pilaantumisen vaaran. Kiinteistökohtaiset säiliöt saattavat jäädä säännöllisen valvonnan ulkopuolelle, säiliöitä on määrällisesti paljon ja riski erityisesti onnettomuus- ja poikkeustilanteissa on todennäköinen. Ympäristön pilaumisriski on näin ollen myös suuri. Ei muutostoimenpiteitä ympäristönsuojelumääräyksiin.

g) Valtioneuvoston asetuksessa eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen (1250/2014) rajoittamisesta kielletään lannoitus viittä metriä lähempänä vesistöä. Seuraavan viiden metrin vyöhykkeellä vesistöä lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden pintalevytyksellä on kielletty, ellei peltoa muokata vuorokauden kuluessa levityksestä. Siuntion kunnan ympäristönsuojelumääräyslunoksesta esitetään 10 metrin levyisen suojavyöhykkeen jättämistä vesistöjen varteen ja valtaojien varsille kaikissa tapauksissa. Lisäksi vesihuoltolaitosten vedenottamoiden ympärille on jätettävä 500 metrin levyinen suoja-alue pohjaveden ja talousveden laadun turvaamiseksi sekä vesistöjen pilaantumisen ehkäisemiseksi.

16 §:n otsikko muutetaan muotoon: ”Maatalouden sivutuotteiden ja jätevedenpuhdistuksesta peräisin olevien jätteiden käsittely” ja ensimmäinen virke muotoon ”Alle 400 metrin etäisyydellä vesihuoltolaitoksen vedenottamosta ei saa levittää lietelantaa, virtsaa ja säilörehun puristenestettä”. Kiinteän lannan ja käsitellyn jätevesilietteen levitystä koskeva määräys poistetaan.

16 §:ään tehdään lisäys ”sellaista talousvesikäytössä olevaa kaivoa tai lähdettä, joka on kohtuudella viljelijän havaittavissa”.

8. Nylands svenska producentförbund – NSP toteaa lausunnossaan, että jotkin määräyksistä uhkaavat maatalouden toimintaedellytyksiä. Kokonaisuudessaan on tärkeää tuoda esiin, mikä on ympäristönsuojelumääräysten tavoite: toimia paikallisten virkamiesten työkaluna sekä konkretisoida ympäristönsuojelulakia ja –asetusta niissä asioissa kun ne on laadittu hyvin yleisellä tasolla. Tässä suhteessa määräykset eivät täysin täytä tavoitettaan.

a) Ympäristönsuojelulain mukaan määräykset eivät saa koskea ympäristöluvanvaraisia tai rekisteröitäviä toimintoja. Kotieläintalouteen suuntautunut maatalous on yleensä ympäristöluvanvaraista.

b) Hevostalleja ja eläinsuojia koskevissa määräyksissä on kohtia, jotka eivät ole omiaan selkiyttämään viranomaisen työtä. Maataloudesta sekä jätevedenpuhdistuksesta peräisin olevien jätteiden käsittelyä koskevat määräykset voidaan kokonaisuudessaan poistaa, sillä samoista asioista määrätään nitraattiasetuksessa. Näistä asioista määrääminen ei helpota viranomaisen työtä. Suositus välttää kiinteän lannan ja käsitellyn jätevesilietteen levittämistä ei ole motivoiva.

c) Jätteistä ja kemikaaleista on olemassa tarkat säädökset, eikä näitä asioita tarvitse konkretisoida paikallisella tasolla.

Vastine: a) Siuntion kunnan ympäristönsuojelumääräykset eivät koske ympäristöluvanvaraisia tai rekisteröitäviä toimintoja.

b) Valtioneuvoston asetuksessa eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen (1250/2014) rajoittamisesta kielletään lannoitus viittä metriä lähempänä vesistöä. Seuraavan viiden metrin vyöhykkeellä vesistöä lannan ja orgaanisten lannoitevalmisteiden pintalevitys on kielletty, ellei peltoa muokata vuorokauden kuluessa levityksestä. Siuntion kunnan ympäristönsuojelumääräyslunnoksessa esitetään 10 metrin levyisen suojavyöhykkeen jättämistä vesistöjen varteen ja valtaojien varsille kaikissa tapauksissa. Lisäksi vesihuoltolaitosten vedenottamoiden ympärille on jätettävä 400 metrin levyinen suoja-alue pohjaveden ja talousveden laadun turvaamiseksi sekä vesistöjen pilaantumisen ehkäisemiseksi.

15 §:n ensimmäisen kappaleen viimeinen virke ”Vesistöön tai valtaojaan viettävät rinteet...” poistetaan.

16 §:n otsikko muutetaan muotoon: ”Maatalouden sivutuotteiden ja jätevedenpuhdistuksesta peräisin olevien jätteiden käsittely” ja ensimmäinen virke muotoon ”Alle 400 metrin etäisyydellä vesihuoltolaitoksen vedenottamosta ei saa levittää lietelantaa, virtsaa ja säilörehun puristenestettä”. Kiinteän lannan ja käsitellyn jätevesilietteen levitystä koskeva määräys poistetaan.

16 §:ään tehdään lisäys ”sellaista talousvesikäytössä olevaa kaivoa tai lähdettä, joka on kohtuudella viljelijän havaittavissa”.

c) Jätteen hyödyntämisestä maanrakentamisesta ei ole valtakunnantasoisia säädöksiä, jotka ulottuisivat koskemaan myös pienimuotoista maanrakentamista yksityisillä mailla. Valtioneuvoston säädöksissä ei myöskään oteta kantaa maalämpökaivojen sijoittamisperusteisiin pohjavesialueilla.

Valtioneuvoston asetus nestemäisten polttoaineiden jakeluasemien ympäristönsuojeluvaatimuksista (444/2010) koskee lähinnä yli 10 m³ kokoisia tai pohjavesialueilla sijaitsevia jakeluasemia. Ympäristöriskien

näkökulmasta myös pienemmät säiliöt ja niiden ympäristön pilaantumisen vaaraa ehkäisevät rakenteet on huomioitava ympäristönsuojelumääräyksissä, sillä pienikin määrä jotakin vaarallista kemikaalia saattaa hallitsemattomasti ympäristöön päästessään aiheuttaa vakavan ympäristön pilaantumisen vaaran. Kiinteistökohtaiset säiliöt saattavat jäädä säännöllisen valvonnan ulkopuolelle, säiliöitä on määrällisesti paljon ja riski erityisesti onnettomuus- ja poikkeustilanteissa on todennäköinen. Ympäristön pilaumisriski on näin ollen myös suuri. Ei muutostoimenpiteitä ympäristönsuojelumääräyksiin.

9. Länsi-Uudenmaan poliisilaitos esittää lausuntoaan seuraavaa:

Ympäristöasioiden merkityksen ja niistä yleisen tietouden korostuessa tulisi kunnallisissa ympäristömääräyksissä selkeästi kieltää toiminta, joka turmelee ympäristöä. Poliisilaitos esittää harkittavaksi määräysluonnokseen selkeät määräykset mm. jätteiden hävittämisestä, puutarhajätteen käsittelystä ja kulkuväylien puhtaanapidosta sekä kiinteistöjen katoilla olevan lumen ja jään käsittelystä. Selkeä kieltä tai rajoitus on tärkeä poliisin toiminnan kannalta, koska usein ympäristöasioista valveutuneet kansalaiset ilmoittavat väärinkäytöksistä myös poliisille.

- a) Jätteiden käsittelyn osalta pääsääntönä voisi olla, että jätteiden hävittäminen polttamalla on kielletty. Esimerkiksi käsitellyn puutavaran, vanerin ja muovien polttaminen lämmityskattiloissa tai muissa tulipesissä voitaisiin kieltää. Puhdasta ja käsittelemätöntä puujätettä saa polttaa asianmukaisessa tulisijassa. Pihoilta kertyvien risujen ja oksien sekä muun puutarhajätteen vienti puistoihin ja kunnan metsiin tulisi kieltää. Puutarhajätteiden avopoltoa tulisi rajoittaa, jos katsotaan, että poltto aiheuttaa ilmanlaatuhaittoja. Määräyksessä tulisi mainita, onko oksien ja risujen sekä hakkuujätteen ja kasvien (myös pelloilta ja rannoilta kertyvä niittojäte) hävittäminen polttamalla sallittua ja missä se on sallittua. Rajoitukset voivat olla lievempiä maa- ja metsätalousalueilla ja harvaan asutuilla alueilla. Polttamisesta ei saa aiheutua kohtuutonta haittaa naapureille tai lähiympäristölle. Lisäksi tulisi mainita, onko polttamisesta ilmoitettava etukäteen jollekin viranomais taholle aiheettomien hätäilmoitusten välttämiseksi.
- b) Määräyksissä tulisi mainita, milloin ruoppaamiseen ja niittämiseen vesialueen haltija tai omistaja on velvollinen hakemaan maisematyölupaa. Tavanomaista laajemmista ympäristön muokkaamista aiheuttavista töistä, omille pihoilta rakennettavista uima-altaista ja suuremmille maa-alueille rakennettavista vesialueista tulisi olla ilmoitusvelvollisuus kunnalle ennen ympäristöä muokkaavan töiden aloittamista.
- c) Jätteiden hautaaminen maahan tulisi pääsääntöisesti kieltää. Kiellosta voidaan poiketa luonnonkiviainesten osalta ja mahdollisesti osin betonijätteen kohdalla. Lisäksi olisi hyvä mainita, jos jätteen sijoittamisesta maaperään on ilmoitettava ympäristökeskukseen ja onko ympäristöluvan tarve olemassa. Ympäristösäännösten mukaan ilmoitus tulisi tehdä vähintään 30 vuorokautta ennen toiminnan aloittamista.
- d) Kiinteistölle kertyvistä romuajoneuvoista ja muista öljyä sisältävistä jätteistä tulisi ottaa määräykseen maininta. Näiden romujen poistamiseen ja pihojen sekä ympäristön siivoamiseen on jouduttu käyttämään uhkasakkoa ja teettämisuhkaa.
- e) Mikäli kunnan alueella on veneen säilytyspaikkoja, tulisi niiden osalta ottaa määräykset öljyjen ja maalien käsittelystä sekä keräilystä.
- f) Ympäristömääräyksissä voisi vielä velvoittaa kiinteistönomistajat huolehtimaan lumen- ja jään poistosta sekä liukkauden torjunnasta. Varsinkin kattolumet ovat aiheuttaneet vakavia onnettomuuksia ja sortumavaaraa liikekiinteistöissä. Ainakin Helsingissä poliisi on sakottanut kiinteistönomistajia kattolumen puhdistamisen laiminlyönneistä. Lumen kasaaminen katujen varrelle ei saa rajoittaa liikkumisvapautta eikä haitata poliisi- ja pelastustoimintaa. Kiinteistöt tulisi velvoittaa kuljettamaan haittaa aiheuttava lumi pois.

Vastine: a) Jätteiden poltosta ja puutarhajätteen käsittelystä on määrätty Länsi-Uudenmaan jätelautakunnan antamissa jätehuoltomääräyksissä. Päällekkäisyyksiä muiden kunnallisten määräysten kanssa on pyritty välttämään. Ei muutostoimenpiteitä ympäristönsuojelumääräyksiin.

b) Ympäristönsuojelumääräysten tulee perustua ympäristönsuojelulaille säädelyihin asioihin (527/2014). Ne eivät voi koskea ympäristönsuojelulain nojalla luvanvaraista toimintaa. Ruoppausten luvanvaraisuudesta ja ilmoitusvelvollisuudesta on säädetty vesilaille (587/2011) ja maisematyöluvasta ja sen edellytyksistä maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) 128 ja 140 §:issä. Ei muutostoimenpiteitä ympäristönsuojelumääräyksiin.

c) Jätteiden hautaamisesta on määrätty Länsi-Uudenmaan jätelautakunnan jätehuoltomääräyksissä. Ympäristönsuojelumääräysluonnoksen 8 §:ssä määrätään jätteen hyödyntämisestä maanrakentamisessa. Kohdassa on annettu ehdot betonijätteen hyödyntämiselle, todettu ilmoitusvelvollisuus sekä määritetty ympäristöluvanvaraisen hyödyntämisen alaraja. Ei muutostoimenpiteitä ympäristönsuojelumääräyksiin.

d) Maankäyttö- ja rakennuslaissa (132/1999) säädetään rakennetun ympäristön siisteydestä ja kunnossapidosta. Lain 166 §:n mukaan rakennuksen on ympäristöineen täytettävä terveellisuuden, turvallisuuden ja käyttökelpoisuuden vaatimukset, eikä ympäristöhaittaa tai ympäristön rumentumista saa aiheutua. Tarvittaessa rakennusvalvontaviranomainen voi määrätä rakennuksen korjattavaksi tai sen ympäristön siistittäväksi. Ympäristönsuojelumääräyksissä ei ole tarkoituksenmukaista määrätä rakennusvalvonnan toimivallassa olevista asioista. Jätteiden käsittelyssä tulee noudattaa kunnan alueella voimassaolevia jätehuoltomääräyksiä, joilla tarkennetaan jätelakia. Ei muutostoimenpiteitä ympäristönsuojelumääräyksiin.

e) Ympäristönsuojelumääräysluonnoksen 9 ja 10 § koskevat muiden toimintojen ohella veneasemia. Lisäksi veneasemilla sovelletaan valtioneuvoston asetusta nestemäisten polttoaineiden jakeluasemien ympäristönsuojeluvaatimuksista (444/2010) ja palavien nesteiden jakeluasemia koskevaa standardia SFS 3352. Määräysluonnoksen 9 §:ään lisätään: ”Vaaralliset kemikaalit, kuten maalit, liuottimet ja torjunta-aineet, on varastoitava ja niitä on käsiteltävä siten, etteivät ne normaalioloissa tai onnettomuustilanteessa pääse maa-perään, pohjaveteen tai muuhun ympäristöön eivätkä viemäriin”.

3. luvun 6 §:ään otsikko muutetaan muotoon: ”Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja muiden vastaavien laitteiden pesu ja huolto”. Kohtaan 6.2 lisätään: ”Veneiden pohjamaali on poistettava tiiviillä alustalla, joka estää ympäristölle haitallisten maalijätteiden pääsyn maaperään ja muualle ympäristöön ja jolta maalijäte voidaan kerätä talteen toimitettavaksi jätteen laadun edellyttämään hyväksytyyn vastaanotto- tai käsittelypaikkaan. Veneiden hiontapölyn leviäminen ympäristöön on estettävä”.

Vaarallisten jätteiden keräilystä on määrätty Länsi-Uudenmaan jätelautakunnan antamissa jätehuoltomääräyksissä. Päällekkäisyyksiä muiden paikallisten määräysten kanssa on pyritty välttämään.

f) Kiinteistöjen turvallisuuteen ja vastuuseen liittyviä säännöksiä on mm. järjestyslaissa, katujen kunnossapitoa koskevassa lainsäädännössä ja pelastuslaissa. Tämän lisäksi oikeuskäytännössä on käsitelty kiinteistönomistajan vastuuta mm. liukastumisvahingoista. Lainsäädännön mukaan kiinteistönomistaja vastaa kiinteistön turvallisuudesta ja hänen on huolehdittava siitä, että katoilta putoava lumi, jää tai muut esineet eivät aiheuta vaaratilanteita. Ei muutostoimenpiteitä ympäristönsuojelumääräyksiin.

10. Länsi-Uudenmaan vesi ja ympäristö ry toteaa, että yleisesti ottaen vesiensuojelukysymykset on huomioitu määräyksissä hyvin. Erityisesti kannatettavaa on, että nk. erityisalueilla ollaan määrittämässä omat, tiukennetut vaatimuksensa. On myös johdonmukaista, että nämä uudet määräykset eivät merkittävässä määrin poikkea aiemmin voimassa olleista ohjeista. Lisäksi asialle on eduksi, että naapurikuntien kanssa yhteistyössä tehtyjä linjauksia on ainakin osittain voitu ottaa huomioon määräysten valmistelussa. Haja-asutusalueita koskevaan sääntelyyn tulisi kiinnittää erityistä huomiota mm. siitä syystä, että vaatimusten täyttymisestä vastaavat yksityishenkilöt, joilla pääasiassa ei ole ympäristö- tai tekniikan alan asiantuntemusta ja koska säätelyn kohderyhmä on erittäin laaja.

a) Kunnallisissa määräyksissä on hyvä käyttää yhdenmukaista terminologiaa lainsäädännön kanssa. Valtioneuvoston asetuksessa 209/2011 puhutaan pilaantumiselle herkistä alueista sekä niillä noudatettavasta

ohjeellisesta puhdistustasosta. Ympäristönsuojelumääräysluonnoksessa mainitaan tällaisiksi pilaantumislle herkiksi alueiksi taajaan rakennetut alueet (asemakaava-alueet, joissa on yhtenäinen ja tiheä rakennuskanta tai asutus), rantavyöhykkeet, pohjavesialue ja vesistö. On tärkeää huomioida kaupungin alueella mahdollisesti sijaitsevat kaavoittamattomat asutustiivistymät, joilla pilaantumisherkkyys on verrannollinen kaavoitettujen alueiden herkkyyteen ja juomaveden hankinta sekä jätevesien käsittely on omien kaivojen varassa. Näin ollen jäteveden käsittely- ja purkupaikkoja sekä talousvesikaivojen muodostamia suoria yhteyksiä pohjaveteen on samalla alueella tiheästi, mikä on omiaan aiheuttamaan riskin pohjaveden pilaantumislle ja nk. esteettisille ja hajuhaitoille.

b) Rantavyöhykkeen osalta on toivottavaa verrata ristiin suojaetäisyysvaatimusten metrimääriä ja rantavyöhykkeen laajuutta, jotta määräykset olisivat mahdollisimman helposti noudatettavissa. Pitkällä tähtäimellä on hyvä, mikäli pilaantumislle herkkiä alueita ei määritetä kategorisesti, vaan ne pyritään tunnistamaan ja yksilöimään. Myös vaatimustaso voidaan tällöin määrittää eri tavoin riippuen ko. alueen herkkyydestä. Pilaantumislle herkkät alueet tulisi olla kartalle merkittynä.

c) Rantavyöhykkeiden osalta voi sekaannusta aiheuttaa se, että vaatimustasoja on kaksi. Yhtäältä käymäläjätevedet edellytetään johdettavan umpisäiliöön. Toisaalta vaihtoehdoksi annetaan viittaus asetuksen (209/2011) ohjeelliseen puhdistustasoon. Jälkimmäisessä tapauksessa vaatimus on ainakin teoreettisesti mahdollista täyttää vaatimukset myös käymäläjäteveden käsittelyyn tarkoitettulla laitteistolla. Kuntien yhteistyönä tehtävässä Länsi-Uudenmaan hajajätevesihankkeessa on aikoinaan linjattu, että ranta-alueilla lähdetäisiin ensisijaisesti käymäläjäteveden erottelusta ja sen vaikutusten minimoimisesta. Käytännön toteutuskeinoiksi suositellaan vedetöntä tai erittäin vähän vettä käyttävää käymälää. Jos vesikäymälä on käytössä, tulee kyseeseen näiden jätevesien umpisäiliöön johtaminen. Jälkimmäisiä, ohjeellisia puhdistusvaatimustasoja, voidaan tarvittaessa käyttää lähinnä poikkeamisharkinnan edellytyksenä.

d) Lisäksi ranta-alueiden osalta harmaiden jätevesien käsittelyrajoitukset jäävät hitusen epäselviksi. Lienee perusteltua todeta kohdassa 5.2, että ranta-alueilla on noudatettava ohjeellista puhdistustasoa myös silloin, kun syntyy pelkästään harmaita jätevesiä.

e) Pohjavesialueita koskevissa jätevesimääräyksissä on sama haaste kuin rantavyöhykkeitä koskevassa kohdassa: on annettu kaksi vaatimustasoa. Ehdotamme harkittavaksi pohjavesialueille samantyyppistä määräystä kuin edellä rantavyöhykkeiden osalta on esitetty. Näitä harmaita jätevesiä voidaan käsitellä sellaisessa järjestelmässä, joka ei aiheuta pohjaveden pilauntusriskiä ja joka täyttää lainsäädännön ohjeellisen puhdistustason. Jäteveden maahanimeytys tai siihen tarkoitettu kenttä tai vastaava rakenne ei ole pohjavesialueilla sallittua. Puhdistetun jäteveden johtamisen osalta on ehkä tarpeen täsmentää, että jätevedet on johdettava pohjavesialueen ulkopuolelle sellaiseen paikkaan, josta siitä ei aiheudu pilauntusriskiä. Ojaan johtamista ei liene syytä rajoittaa, jotta jäteveden käsittelyjärjestelmien toimivuudelle ei aiheuteta turhaa riskiä.

f) Ns. vähäisten jätevesimäärien kiinteistöillä ei pidä edellyttää varsinaista jäteveden puhdistamista muuten kuin yksittäistapauksissa tai rajatuilla alueilla. Esitämme harkittavaksi, että määräyksissä suljettaisiin tämä ryhmä jo lähtökohtaisesti pois näiden tarkennettujen vaatimusten piiristä. Suosituksena ainakin pilaantumislle herkkillä alueilla on hyvä mainita, että nämä vähäisetkin jätevedet tulee johtaa hallitusti maaperään esimerkiksi imeytyskaivon, -kuopan tai muun sellaiseen käyttöön tarkoitettun rakenteen kautta. Tiskivesille tai muille sellaisille jätevesille, jotka voivat tukkia rakenteen, suositellaan yksinkertaista saostusrakennetta ennen maahan johtamista. Tärkeätä on, että nämä pienetkin jätevedet eivät joudu vesistöön pintavaluntana. Edellyttäen, että vähäiset jätevesimäärät johdetaan hallitusti maaperään edellä esitetyn lailla, pitäisi 10 m suojaetäisyyden olla riittävä. Kuntien yhteistyönä tehtävässä Länsi-Uudenmaan hajajätevesihankkeessa on aikoinaan linjattu tämän suuruinen suojavyöhyke vesistöä.

g) Toinen ryhmä, joka ovat nykyisellään jäämässä valtakunnallisten puhdistusvaatimusten ulkopuolelle, ovat ikäperusteisen automaattipoikkeuksen piirissä olevat kiinteistönhaltijat. Huomionarvoista on että vapautus on väliaikainen kiinteistöä ajatellen. Tämän henkilökohtaisen poikkeuksen edellytys on, että ko. kiinteistön talousjätevesistä ei aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Katsoisimme, että on tärkeää todeta asia joko

itse määräyksissä ja/tai määräysperusteluissa (esim. kohta 21.1), jotta varaa väärinkäsityksille jää mahdollisimman vähän.

h) On hyvä, että puhdistusvaatimuksen täyttymiselle on annettu siirtymäaika, ja että se päättyy yhtä aikaa valtakunnallisen siirtymäajan kanssa (15.3.2016). Selvyden vuoksi voi olla paikallaan todeta muiden määräysten kuin puhdistusvaatimuksen (esimerkiksi suojaetäisyydet) soveltaminen tai soveltamatta jättäminen takautuvasti. Tämä on haaste, joka on tullut ilmi Länsi-Uudenmaan hajajätevesihankkeiden kartoitus- ja neuvontakäynneillä sellaisissa kunnissa, joissa suojaetäisyysmääräykset ovat olleet voimassa. Muutoin määräysten mukaiset vanhat järjestelmät voivat sijaita paikoilla, joissa suojaetäisyydet eivät nykyisellään täyty ja poikkeamismenettely näiden suhteen voi olla raskas sekä hakijan että kunnan kannalta.

i) Määräyksissä on hyvä huomioida saostussäiliöitä koskeva standardi. Määräysluonnoksissa mainitaan mm. saostuskaivojen osien määrä vaatimuksena. Standardin mukaisessa säiliössä ei välttämättä ole varsinaisia osioita, joten ehdotamme käytettävän ilmaisua ”kuten esim. kolmiosastaisen tai kaksiosaisen saostussäiliön puhdistustasoa vastaava saostussäiliö”.

j) Yleisesti ottaen pohjavesien suojeleminen ja pohjavesikysymykset on otettu hyvin ja kattavasti huomioon määräyksissä. Ennen määräysten vahvistamista tulisi kuitenkin huomioida, että 4 §:ssä ”Vesistö” on määritelty samalla tavalla kuin vesilaissa (587/2011). Vesilain mukaan lähde ei määritellä vesistöksi, mikä ei kuitenkaan poista mahdollista lähteen, erityisesti merkittävän lähteen suojelutarvetta. Omana määritelmänään 4 §:ään voisi lisätä maininnan, että luonnontilaista lähde ei saa vaarantaa (kuten todettu vesilaissa, Luku 2, 11 §). Tietyissä tilanteissa lähde on Siuntion kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä rinnastettu talousvesikäytössä olevaan kaivoon (esim. 15 §), mikä rinnastus on kyseisissä kohdissa hyvä.

k) Määräyksissä todetaan, että pohjaveden virtaussuunta ei saa olla jäteveden käsittely- ja purkupaikalta kohti talouskaivoa. Pohjaveden virtaussuunta voi selkeissä tapauksissa olla maastossa havaittavissa, mutta miten yksityishenkilö voi epäselvissä tapauksissa tämän varmistaa ilman merkittäviä lisäkustannuksia? Myöskin pohjavedenpinnan tason yläpuolisen suojakerrosvaatimuksen täytyminen on epävarmaa, koska yksityishenkilön voi olla hyvin vaikea arvioida pohjavedenpinnan.

l) 8 §:n mukaan jätteen hyödyntäminen maarakentamisessa ei ole sallittua pohjavesialueella, mikä on hyvä asia. Määräyksessä on todettu, että suojaetäisyyden vesistöön, käytössä olevaan talousvesikaivoon tai lähteeseen on oltava vähintään 30 metriä. Etäisyys kuulostaa melko pieneltä, joten sitä voitaisiin kasvattaa esim. 50 metriin. Esim. maarakentamisessa käytettävä betoni saattaa nostaa veden pH-arvoa, mikä voi näkyä esim. kaivon tai lähteen veden pH-arvossa kohteen välittömässä läheisyydessä.

m) 9 §:ssä todetaan, että pohjavesialueilla ja ranta-alueilla on öljy- ja polttoainesäiliöiden sijoittaminen maan alle kielletty. Tämä koskee ilmeisesti uusien säiliöiden sijoittamista mutta onko tiedossa, onko pohjavesialueilla vanhoja polttoaine- tai öljysäiliöitä? Jos on, niiden määräaikaistarkastuksista (5 tai 10 vuotta) tai mahdollisesta poistamisesta on tärkeää antaa tarvittavat määräykset.

n) Kohdassa 9.3 maanalaisten säiliöiden poistamisesta voisi olla maininta, että tarkastuksissa huonokuntoisiksi todetut säiliöt tulee poistaa ja uusi säiliö tulee sijoittaa kohdan 9.1 määräysten mukaisesti. Ellei Siuntion kunnalla ole erillistä järjestelmää öljysäiliöiden hallinnoimiseksi, lukuun 9 voisi lisätä kohdan *Säiliöiden tiedot*. Tässä määrättäisiin säiliön omistaja toimittamaan kunnan viranomaiselle (ympäristö- tai pelastusviranomaisen) tarkat tiedot säiliöstä.

o) Sen lisäksi, että pohjavesialueilla sijaitsevilla jakeluasemilla tulee noudattaa mitä valtioneuvoston asetuksessa 444/2010 määrätään, tulee huomioida uudistetun jakeluasemastandardin SFS 3352 mukaiset ohjeistukset suojausrakenteiden pinnoite- ja tiivistyskerrossuosituksista ja muista rakennusosuusosituksista uusien jakeluasemien osalta.

p) 15 §:ään voisi sisällyttää maininnan, että myöskään lantapatteria ei saa sijoittaa pohjavesialueille

(vrt. nitraattidirektiivin 931/2000 4 § lannan varastoinnista: ”Lantapatteria ei saa sijoittaa tulvanalaisille alueille eikä pohjavesialueille.”).

q) 16 §:ään esitetään kirjattavaksi, että talousvesikäytössä olevien kaivojen ja lähteiden ympärille tulee jättää vähintään 50 metrin suojavyöhyke, jolle virtsaa ja lantaa ei levitetä. Jos esimerkiksi kaivo on huonokuntoinen ja maasto viettävä, on vaarana, että kaivon pääsee pintavaluntana kulkeutumaan vesiä alueelta, jolla lantaa ja/tai virtsaa on käytetty.

r) Lausunnossa esitetään, että voisiko kunnossapitoluokat huomioon ottaen suosittaa vaihtoehtoisten liukkaudentorjuntakemikaalien kuten kaliumformaatin käyttöä niillä pohjavesialueilla, joilla hydrogeologiset olosuhteet ovat otolliset. Kaliumformaatti on pienempi uhka pohjaveden laadulle kuin natriumkloridi.

Vastine: a) Jätevesien haittavaikutusten ehkäisemistä koskevassa 2. luvussa ei ole annettu erityisvaatimuksia taajaan rakennetuille alueille. Termin määrittäminen ei ole tarpeen. Ei muutostoimenpiteitä ympäristönsuojelumääräyksiin.

b) Rantavyöhyke on määritetty 80 m etäisyydelle keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta. Selkeyden nimissä pilaantumiselle herkille alueille on annettu olosuhdekohtaiset puhdistusvaatimukset. Siuntion pohjavesialuekartta on määräysten liitteenä. Muita alueita ei tässä vaiheessa merkitä kartalle. Ei muutostoimenpiteitä ympäristönsuojelumääräyksiin.

c) Rantavyöhykkeellä suojaetäisyys muutetaan 80 metriin, kun jätevedessä on mukana käymäläjätevedet. Rantavyöhykkeellä jätevedet johdetaan umpisäiliöön tai käsitellään tiukennetut puhdistusvaatimukset täyttävällä tavalla.

d) Kohtaan 5.2 lisätään, että harmaiden jätevesien osalta on noudatettava jätevesien käsittelyn tiukennettuja puhdistusvaatimuksia.

e) Pohjavesiä koskevissa määräyksissä on jo valmiiksi kohdat jätevesien imeyttämiskiellosta, harmaiden jätevesien puhdistusvaatimuksista ja puhdistettujen jätevesien johtamisesta paikkaan, josta ei aiheudu pohjaveden pilaantumiseriskiä. Jätevesien johtamista suoraan vesistöön tai ojaan on rajoitettu pinta- ja pohjavesien suojelemiseksi. Ei muutostoimenpiteitä ympäristönsuojelumääräyksiin.

f) Lisätään määräyksiin kohta ”5.4 Vähäisen jätevesimäärän kohteet: Ympäristönsuojelumääräykset eivät pääsääntöisesti koske ns. vähäisen jätevesimäärien kohteita. Pilaantumiselle herkillä alueilla (pohjavesialueet, rantavyöhykkeet ja saaristot sekä taajaan rakennetut alueet) tulee vähäisetkin jätevedet johtaa hallitusti maaperään imeytyskaivon, -kuopan tai muun sellaiseen käyttöön tarkoitettun rakenteen kautta. Jätevedet eivät saa joutua myöskään suoraan vesistöön.”

Saunarakennuksessa syntyvien pesuvesien imeytystä koskeva virke siirretään kohtaan 5.4. ja siinä esitetty suojaetäisyys muutetaan 10 metriin.

Kohtaan lisätään suositus johtaa tiskivedet tai muut sellaiset jätevedet, jotka voivat tukkia imeytysrakenteen, yksinkertaisen saostusrakenteen kautta ennen maahan imeyttämistä.

g) Lisätään perusteluosion 5 §:ään: Jätevesien käsittelyvaatimuksesta saavat ilman eri hakemusta poiketa kaikki ne kiinteistöt, joiden kiinteistöllä vakituisesti asuva haltija tai haltijat ovat täyttäneet 68 vuotta, kun ympäristönsuojelulain muutos (196/2011) tuli voimaan eli 15.3.2011. Vapautus on kytketty vain kiinteistön haltijan ikään ja edellytyksenä on, että kiinteistön haltija tai haltijat asuvat kiinteistöllä vakituisesti, joten se ei koske vapaa-ajan kiinteistöjä. Jätevesistä ei myöskään saa aiheutua ympäristön pilaantumista. Poikkeus koskee vain jätevesien käsittelyvelvollisuutta eikä muita mahdollisia velvollisuuksia, kuten velvollisuutta liittää vesihuoltolaitoksen toiminta-alueella sijaitseva kiinteistö vesihuoltolaitoksen vesi- ja viemäriverkostoon.

h) Lisätään perusteluosion kohtaan 5.3.2: ”Suojaetäisyysvaatimukset tulevat noudatettaviksi uusien talousvesien puhdistus- ja käsittelylaitteistojen rakentamisen yhteydessä tai kun vanhoja laitteistoja uusitaan.”

i) Määräysluonnoksen teksti on valmiiksi ehdotetussa muodossa. Ei muutostoimenpiteitä ympäristönsuojelumääräyksiin.

j) Perusteluihin lisätään 4 §:ään: ”Määräyksissä vesistönä ei pidetä noroa, ojaa ja lähettä, joista noron ja lähteen sekä lisäksi luonnontilaisen enintään kymmenen hehtaarin suuruisen fladan, kluuvijärven ja enintään yhden hehtaarin suuruisen lammen tai järven luonnontilan vaarantaminen on kielletty vesilain (587/2011, 11 §) nojalla.”

k) Muutetaan kohtaa 5.3.2: ”Jäteveden käsittely- ja purkupaikka tulee pyrkiä sijoittamaan niin, että pohjaveden virtaussuunta ei ole kohti talousvesikaivoa.”

l) Suojaetäisyys vesistöön, käytössä olevaan talousvesikaivoon tai lähteeseen voidaan maarakentamista koskevan ilmoituksen tai luvan käsittelyn yhteydessä määrätä 30 metriä suuremmaksi. Ei muutostoimenpiteitä ympäristönsuojelumääräyksiin.

m) Pohjavesialueilla olevien maanalaisten poltto- ja dieselöljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista säädetään KTM:n päätöksellä 344/1983. Lisäksi TUKES ja alueelliset pelastuslaitokset antavat öljy- ja kemikaalisäiliöiden määräaikaistarkastuksista suosituksia, joita ei ole tarpeen toistaa kunnallisissa ympäristönsuojelumääräyksissä. Ei muutostoimenpiteitä ympäristönsuojelumääräyksiin.

n) Kohdan 9.3 perusteluihin lisätään: ”Mikäli kiinteistölle hankitaan uusi öljysäiliö vanhan tilalle, se tulee sijoittaa kohdan 9.1 määräysten mukaisesti.”

o) Määräykset eivät voi koskea ympäristönsuojelulain mukaan luvanvaraista tai rekisteröitävää toimintaa. Ei muutostoimenpiteitä ympäristönsuojelumääräyksiin.

p) Perusteluihin 15 §:ään lisätään: ”Asetuksessa mm. kielletään lantapatterin saa sijoittaminen tulvanalaisille alueille ja pohjavesialueille.”

q) Määräysluonnoksen teksti on valmiiksi ehdotetussa muodossa. Ei muutostoimenpiteitä ympäristönsuojelumääräyksiin.

r) Lisätään kohtaan 13.2 suositus: ”Liukkaudentorjunnassa käytetään vaihtoehtoisia liukkaudentorjunta-kemikaaleja, jotka ovat pienempi uhka pohjaveden laadulle kuin natriumkloridi.”

11. Sjundeå jaktvårdsförening toteaa lausunnossaan, ettei määräyksissä käsitellä sellaisia asioita, jotka vaikuttaisivat yhdistyksen tai sen jäsenten toimintaan sinä määrin, että yhdistyksellä olisi tarvetta huomauttaa määräysluonnoksesta.

12. Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus toteaa lausunnossaan, että ympäristönsuojelumääräyksissä on mahdollista kieltää maalämpöjärjestelmät pohjavesialueilla tai niiden osa-alueilla, jotka ovat vedenhankinnan kannalta tärkeitä. ELY-keskus pitää kieltoa suositeltavana.

a) Maalämpöjärjestelmiä ei tule rakentaa vedenottamoiden lähialueille (lähialue on vähintään 500 m ottamosta, ellei tarkemmin ole määritetty). Kyseinen ohjeistus on sekä Uudenmaan ELY-keskuksen että ympäristöoppaan suositus.

b) Pohjavesialueelle sijoitettava maalämpöjärjestelmä voi tarvita toimenpideluvan lisäksi vesiluvan ja luvantarve on pohjavesialueilla aina arvioitava.

c) Pohjavesialueilla lämmönkeruunesteinä tulee käyttää ihmisille ja ympäristölle haitattomia aineita. Maalämpöjärjestelmällä tarkoitetaan sekä energiakaivoja että maapiirinä toteutettavia keruujärjestelmiä.

Vastine: a) Ympäristönsuojelumääräysluonnoksen mukaan maalämmön hyödyntämiseen liittyviä porakaivoja ei saa rakentaa lainkaan pohjavesialueille eikä maalämpöputkistoja 500 metriä lähemmäksi vesihuoltolaitoksen vedenottamoa. Ei muutostoimenpiteitä ympäristönsuojelumääräyksiin.

b) 12 §:n perusteluihin lisätään: ”Pohjavesialueelle sijoitettava maalämpöjärjestelmä voi tarvita toimenpideluvan lisäksi vesiluvan ja luvantarve on pohjavesialueilla aina arvioitava.”

c) Termi *maalämpöputkisto* muutetaan termiin *maalämpöjärjestelmä*. 12 §:ään lisätään: ”Pohjavesialueilla maalämpöjärjestelmien lämmönkeruunesteinä tulee käyttää ihmisille ja ympäristölle haitattomia aineita.”

SJUNDEÅ KOMMUNS MILJÖSKYDDSFÖRESKRIFTER

GENMÅLEN OM UTKASTET TILL SJUNDEÅ KOMMUNS MILJÖSKYDDSFÖRESKRIFTER OCH OM UTKASTET TILL MOTIVERINGARNA TILL FÖRESKRIFTERNA (TILL PÅSEENDE 1.10 – 12.11.2014)

1. Västra Nylands räddningsverk konstaterar i sitt utlåtande att a) klassificeringen av farliga kemikalier har ändrat (REACH-förordningen och CLP-förordningen) och termerna *för hälsan och miljön farlig kemikalie samt brand- och explosionsfarligt ämne* används snart inte längre i kemikaliesäkerhetslagen. De ovan nämnda termerna bör ersättas med termen *farlig kemikalie*. Man kan fortsättningsvis tala om brinnande vätska, då man avser en kemikalie i vätskeform, vars flampunkt är högst 93 Celsiusgrader.

b) De tidsbundna granskningarna av underjordiska bränn- och dieseloljebehållare är lagstadgade på viktiga grundvattenområden. Till kapitel 3 som behandlar avfall och kemikalier föreslås att man tillägger en punkt, där man rekommenderar att oljebehållare och deras returrör, som finns ovanför markytan skall granskas regelbundet med ungefär 10 års mellanrum och även utanför viktiga grundvattenområden och att alla behållare med returrör skall ändras till enrörskopplingar.

c) Det föreslås att man till kapitel 4, som behandlar förebyggande av buller och andra utsläpp, punkt 12.3 Anmälningsskyldighet tillägger att man inte behöver göra bulleranmälan för fyrverkerier, som sker under nyårsnatten eller som polisen eller räddningsverket har givit tillåtelse till i enlighet med förordningen om explosiva varor (473/1993).

Genmäle: a) Termerna ändras i utkastet till miljöskyddsföreskrifter.

b) TUKES och de regionala räddningsverken ger rekommendationer om periodiska granskningar av olje- och kemikaliecisterner. Man behöver inte upprepa dem i de kommunala miljöskyddsföreskrifterna. Inga ändringsåtgärder i miljöskyddsföreskrifterna.

c) Med stöd av lagen om säkerhet vid hantering av farliga kemikalier och explosiva varor (390/2005) kan räddningsmyndigheten ge stadganden gällande fyrverkerier (§ 92). I lagens § 97 stadgas om anmälan som skall göras till polisen före en fyrverkeriföreställning. I lagens § 94 stadgas om en anmälan som görs till Säkerhets- och kemikalieverket (TUKES). Eftersom användningen av fyrverkerier har sina egna specialregler, finns det ingen orsak att dessutom ge miljöskyddsföreskrifter om det.

2. Lojo miljöhälsotjänster konstaterar att man med hjälp av Sjundeå kommuns miljöskyddsföreskrifter även främjar miljöhälsovårdens mål för en trygg och hälsosam livsmiljö. Man bör planera och idka verksamhet som inverkar på miljön på ett sätt att det i mån av möjlighet inte uppstår hälsoolägenheter.

a) Det skulle vara bra att det i texten i § 15 tydligare skulle framgå att föreskrifterna även gäller innehav av andra djurarter (t.ex. hundar). Skyldigheten att städa rastgårdar hänvisar inte tydligt t.ex. till städandet av hundinhägnader, eftersom man i allmänhet inte använder ordet spillning om hundars avföring och eftersom det inte i samband med hundgårdar finns gödselstäder.

b) Det skulle vara bra att i miljöskyddsföreskrifterna beakta regler rörande begravning av djur i Sjundeå.

Genmäle: a) Till motiveringarna tilläggs definitioner på rastgård: ”med en *rastgård* avses ett område, som inte har växttäckning och är inhägnat och där hästar, ponnyer, nötdjur eller andra stora husdjur samt hundar året om använder för att få motion.”

b) I Västra Nylands avfallshanteringsföreskrifter stadgas det om begravande av djur. Man har strävat till att undvika överlappningar med andra lokala bestämmelser. Inga ändringsåtgärder i miljöskyddsföreskrifterna.

3. Lojo stads miljö- och byggnadsnämnd anser det vara fint att man uppgör miljöskyddsföreskrifter för Sjundeå kommun och att de tar avstamp i de lokala förhållandena. Nämnden konstaterar att den inte har annat att anmärka om förslaget till miljöskyddsföreskrifter än gällande behandlingen av bränslen i vätskeform och andra för miljön farliga kemikalier.

a) Lojo stads miljö- och byggnadsnämnd konstaterar att även en liten mängd av någon för hälsan och miljön farlig kemikalie kan, då den kommer ohämmat ut i miljön, åstadkomma en allvarlig risk för miljöförstöring. Därför borde föreskrifterna uppta lagringsbehållare av olika storlek och inte lämna behållare som är mindre än 10 m³ utanför föreskrifterna. Därtill påminner nämnden att man med miljöskyddsföreskrifterna inte kan bestämma om behållare, som är avsedda för bränsledistribution och som är större än 10 m³, eftersom man på dylika behållare tillämpar statsrådets förordning om distributionsstationer.

Gemmåle: a) Föreskrifterna ändras till att gälla behållare av alla storlekar.

4. Ingå kommun konstaterar i sitt utlåtande att man borde utvidga bestämmelserna om uppbevaring och hantering av bränslen och andra farliga kemikalier att inbegripa även behållare som är mindre än 10 m³.

Gemmåle: Föreskrifterna ändras att gälla behållare av alla storlekar.

5. Miljöinspektör Tanja Mikkola från Vichtis kommun konstaterar att a) om föreskrifterna gällande uppbevaring av bränslen och andra kemikalier gäller enbart behållare som är över 10 m³ stora, blir största delen av de fastighetsvisa oljebehållarna utanför föreskriften även på grundvattenområden och på strandområden. Behållare som är större än 10 m³ är ofta behållare på distributionsstationer och på dem tillämpas statsrådets förordning 444/2010. Ur miljöriskernas synvinkel borde man i miljöskyddsföreskrifterna beakta konstruktionerna som förebygger risken för miljöförstöring även i mindre, fastighetsvisa behållare. De fastighetsvisa behållarna kan bli utanför den regelbundna tillsynen, det finns en stor mängd oljebehållare och risken, särskilt i olycks- och undantagstillstånd är sannolik och risken för att miljön förstörs är därmed också stor. För att förebygga riskerna skulle det vara skäl att utge även en bestämmelse om granskning av olje- och kemikaliebehållare.

b) I § 11 förblir det oklart om man med vattentag avser endast vattenverkets vattentag. Det kan vara skäl att beakta även andra vattentag än vattenverkets vattentag i § 15, där man särskilt nämner "vattenverkets vattentag".

c) Den skyddszon, som har bestämts att lämnas kring hushållsvattenbrunnar vid utspridning av gödsel mm. är svår att följa och övervaka. Det finns inget register över brunnar som används och en odlare kan inte se de brunnar som finns på gårdsplanerna. En odlare har inte heller möjlighet att bryta hemfriden för att leta efter var hushållsvattenbrunnen befinner sig. Man kunde till föreskrifterna göra tillägget "sådan brunn eller källa, som används för att få hushållsvatten och som rimligen kan ses av odlaren". Detta borttar ändå inte det faktum att odlaren och myndigheten inte på förhand kan veta vilka brunnar och källor används för att ta hushållsvatten.

Gemmåle: a) Föreskrifterna ändras till att gälla behållare av alla storlekar.

b) I § 11 och § 15 avses med vattentag vattenverkets vattentag. Till § 11 tilläggs ordet "vattenverkets".

c) Till § 16 görs tillägget: "sådan brunn eller källa, som används för att ta hushållsvatten och som rimligtvis kan ses av odlaren."

6. Ingå-Sjundeå miljöförening rf föreslår i sitt utlåtande a) att man som mål för miljöskyddsföreskrifterna skulle notera även förbättrandet av naturens välmående, inte endast förhindrandet att naturens situation försämrats.

b) Man bör beakta skyddet av kommunens viktigaste naturobjekt, Sjundeå å. Dagvattnet från allmänna parkeringsplatser bör inte släppas ut i Sjundeå å obehandlat.

c) Man bör uppgöra föreskrifter för gödselhögar och kompostering av gödsel och dessa föreskrifter skall gälla även sådana gårdar som inte lyder under EU-föreskrifterna.

d) Till föreskrifterna borde man tillägga en paragraf om bekämpning av främmande arter.

Genmäle: a) Till § 1 i utkastet till miljöskyddsföreskrifterna samt i motiveringarna till den punkten tilläggs målet att förbättra miljöns tillstånd.

b) Skyddet av Sjundeå å har beaktats bl.a. i de föreskrifter som behandlar förhindrandet av de skadliga effekterna av avloppsvatten, avståndskraven för rastgårdar och ridplaner, lantbrukets biprodukter och avfallet som uppstår vid rening av avloppsvatten.

Sjundeå kommuns dagvattenavloppsnät täcker endast små områden av kommunens yta, därför bör dagvattnet i de flesta fall behandlas lokalt. Då man i planläggningsskedet eller i samband med byggnadstillståndet löser sättet på vilket man behandlar dagvattnet kan man ta de lokala särdragen i beaktande. Förslaget som föreningen för fram om att samla in och behandla dagvattnet från allmänna parkeringsplatser innan vattnet leds ut i Sjundeå å är onödigt strängt. Därför föreslår man det i utkastet som en rekommendation. Till rekommendationen i punkt 5.3.1 tilläggs: ”Rekommendationen gäller även dagvatten”.

c) Miljöskyddsföreskrifternas paragrafer 15 och 16 gäller sådana utrymmen, som inte lyder under EU-bestämmelser. Dessutom innehåller den sk. nitrutförordningen (1250/2014) föreskrifter om uppbevaring och utspridning av gödsel och med den har man bl.a. begränsat den maximala mängden kvävegödsel samt utspridning av kväve på åkrar som sluttar mot och angränsar till vattendrag. Nitrutförordningen gäller alla jordbruk, oberoende av om gården har miljö tillstånd eller inte. Förordningen gäller också gårdar som inte har förbundit sig till miljö stöd eller kompensationsbidrag. Inga ändringsåtgärder i miljöskyddsföreskrifterna.

d) Bekämpningen av främmande arter hör inte till miljöskyddslagens § 202 utgivningsbefogenheter.

7. Sjundeå Landsbygdsförening r.f. konstaterar i sitt utlåtande att a) Man i miljöskyddsföreskrifterna borde tydligt särskilja de ärenden som baserar sig på miljöskyddslagen och de som är kommunens egna rekommendationer.

b) I definitionen för grundvattenområde i första kapitlets § 4 borde man inbegripa endast grundvattenområden av 1. och 2. klass.

c) Avgränsandet av strandzonen till 100 meter från havet, sjön o.dyl. vattenområde är en oskäligt sträng avgränsning, då det innebär begränsningar för verksamheten.

d) Föreskrifterna som gäller grundvattenområden borde avgränsas till att gälla endast den delen av fastigheten som ingår i grundvattenområdet.

e) Kommer kommunen att ställa krav utöver den gällande miljölagstiftningen på behandlingen av avloppsvatten på områden utanför avloppsnätverket? Föreningen anser att miljölagstiftningens stadgar är tillräckliga.

f) Statsrådets förordningar om avfall och kemikalier är tillräckliga.

g) Man kan i sin helhet ta bort de föreskrifter som gäller behandlingen av avfall från lantbruket samt från avloppsvattenreningen, eftersom det stadgas om samma saker i nitratförordningen.

Genmåle: a) Miljöskyddsföreskrifterna utges för att tillämpa miljöskyddslagen, därför bör de grunda sig på att konkretisera lagens stadganden eller de regler som givits på basen av dem. En central princip vid uppgörandet av miljöskyddsföreskrifterna för Sjundeå har varit att undvika överlappningar med andra stadganden. Rekommendationerna har i utkastet till föreskrifterna utmärkts med mindre text och kursivering. Inga ändringsåtgärder i miljöskyddsföreskrifterna.

b) I miljöskyddsföreskrifterna används en i YSL § 5 given definition på grundvatten. *Grundvattenområde av I och II klass* är inte officiella termer och därför har man inte använt dem i utkastet till föreskrifter. I bilaga 1 visas en karta över grundvattenområdena. Alla de på kartan visade grundvattenområdena är sk. områden av klass I eller II. Inga ändringsåtgärder till miljöskyddsföreskrifterna.

c) Avgränsandet av strandzonen har ändrats till 80 meter. Man har ansett specialstadgandena gällande strandområden vara viktiga, eftersom det är på strandområden som avloppsvatten, farliga kemikalier och övriga för miljön skadliga ämnen snabbt rinner ner i vattendragen. Då är risken för förstörelse större än på andra områden. Inga ändringsåtgärder i miljöskyddsföreskrifterna.

d) Till motiveringarna § 4 tilläggs: ”De föreskrifter som riktar sig till grundvattenområden gäller enbart den del av fastigheten, som finns inom grundvattenområdet.”

e) Enligt miljöskyddslagen (527/2014) § 202 kan kommunen ge preciserande och nödvändiga, lokalt betingade föreskrifter om åtgärder, begränsningar och konstruktioner, med vilka man motarbetar utsläpp och de skadliga verkningar de medför. Föreskrifterna kan gälla bl.a. regionala reningskrav på avloppsvatten eller avståndskrav på strandzoner. Vidare kan man enligt den sk. avloppsförordningen (209/2011) § 4 bestämma om stramare krav på reningsnivån på områden som är utsatta för förorening. Sjundeå kommun har fr.o.m. år 2004 deltagit i ett av Västra Nylands vatten och miljö rf koordinerat samarbete kring glesbygdsvattenfrågor. Ett av samarbetets mål är att skapa en enhetlig praxis och enhetliga krav i kommunerna på området. Man har strävat till att beakta de gemensamt gjorda linjedragningarna då man berett föreskrifterna. För att motarbeta skador som beror på övergödning är det viktigt att glesbygden för egen del tar sitt ansvar i att minska belastningen på vattendragen. Nästan en tiondel av vattendragens fosforbelastning härrör från glesbygdens avloppsvatten. Till kapitlet som behandlar bekämpning av avloppsvattnets skadliga verkningar har man gjort ändringar och bl.a. kraven på skyddsavstånd i TABELL 1 har lindrats.

f) Gällande användningen av avfall i markbyggande finns det inga riksomfattande stadganden, som skulle utsträcka sig även till småskaligt markbyggande på privat mark. I statsrådets stadganden tar man inte heller ställning till principerna för placeringen av jordvärmebrunnar på grundvattenområden.

Statsrådets förordning om miljökraven för distributionsstationer för flytande bränslen (444/2010) gäller närmast över 10 m³ stora eller på grundvattenområden befintliga distributionsstationer. Då man tänker på riskerna för miljön bör man också beakta mindre behållare och konstruktioner som förhindrar att miljön kring dem skall förstöras, eftersom även en liten mängd av någon farlig kemikalie kan förorsaka stor risk för miljöförstöring om ämnet ohämmat kommer ut i miljön. De fastighetsvisa behållarna kan bli utanför den regelbundna övervakningen, det finns ett stort antal behållare och risken är sannolik speciellt i olycks- och undantagssituationer. Risken för att miljön förstörs är således också stor. Inga ändringsåtgärder till miljöskyddsföreskrifterna.

g) I statsrådets förordning om begränsning av vissa utsläpp från jordbruk och trädgårdsodling (1250/2014) förbjuds kvävegödsling närmare än fem meter från vattendraget. På den följande fem meters zonen från vattendraget är ytspridning av stallgödsel och organiska gödselprodukter förbjudet, om inte åkern bearbetas inom 12 timmar från spridningen. I miljöskyddsföreskrifterna konstateras att i samtliga fall skall man lämna en minst 10 meter bred zon vid stränderna till vattendrag och stamdiken, på vilken man inte sprider gödsel, urin eller pressaft. Dessutom skall man lämna kring vattenverkets vattentag en skyddszon på minst 400 meter

som inte gödulas med stallgödsel eller organiska gödsel-fabrikat. Med bestämmelsen har man strävat till att trygga grundvattnets och hushållsvattnets kvalitet samt att förhindra att vattendragen förstörs.

Rubriken för § 16 ändras till att lyda: ”Behandling av lantbrukets biprodukter och avfall från vattenreningen” och den första satsen ändras till ”På ett avstånd om mindre än 400 meter från vattenverkets vattentag får man inte sprida ut slamgödsel, urin och ensilagevätska”. Bestämmelsen om utspridning av fast gödsel och behandlat avloppsslam avlägsnas.

Till § 16 görs tillägget: ”sådan brun eller källa som används för att ta hushållsvatten och som odlaren rimligtvis kan se.”

8. Nylands svenska producentförbund – NSP konstaterar i sitt utlåtande att några av föreskrifterna hotar lantbrukets verksamhetsförutsättningar. Det är i sin helhet viktigt att framföra vad som är målet med miljöskyddsföreskrifterna: att fungera som verktyg för de lokala tjänstemännen samt att konkretisera miljöskyddslagen och – förordningen i de ärenden där de har uppgjorts på ett mycket allmänt plan. I detta hänseende uppnår föreskrifterna inte helt sin målsättning.

a) Enligt miljöskyddslagen får föreskrifterna inte gälla funktioner som kräver miljötillstånd eller som måste registreras. Lantbruk som är inriktat på husdjurshållning är i allmänhet miljötillståndspliktigt.

b) I bestämmelserna som gäller häststall och djurskydd finns det punkter, som inte är gjorda för att tydliggöra myndigheternas arbete. Bestämmelserna som gäller hantering av avfall från lantbruket och rening av avloppsvatten kan tas bort i sin helhet, eftersom det i nitratförordningen stadgas om samma saker. Att bestämma om dessa ärenden underlättar inte myndigheternas arbete. Rekommendationen att undvika att sprida ut fast gödsel och behandlat avloppsslam är inte motiverande.

c) Det finns noggranna bestämmelser om avfall och kemikalier och man behöver inte konkretisera dessa ärenden på lokal nivå.

Gemmåle: a) Sjundeå kommuns miljöskyddsföreskrifter gäller inte funktioner som är miljötillståndspliktiga eller som bör registreras.

b) I statsrådets förordning om begränsning av vissa utsläpp från jordbruk och trädgårdsodling (1250/2014) förbjuds kvävegödsling närmare än fem meter från vattendraget. På den följande fem meters zonen från vattendraget är utspridning av stallgödsel och organiska gödsel-fabrikat förbjudet, om inte åkern bearbetas inom 12 timmar från spridningen. I miljöskyddsföreskrifterna konstateras att i samtliga fall skall man lämna en minst 10 meter bred zon vid stränderna till vattendrag och stamdiiken, på vilken man inte sprider gödsel, urin eller pressaft. Dessutom skall man lämna kring vattenverkets vattentag en skyddszon på minst 400 meter som inte gödulas med stallgödsel eller organiska gödsel-fabrikat. Med bestämmelsen har man strävat till att trygga grundvattnets och hushållsvattnets kvalitet samt att förhindra att vattendragen förstörs.

Det första styckets sista mening ”Branter som sluttar mot vattendrag eller samlande dike...” tas bort i 15 §.

Rubriken i § 16 ändras att lyda: ”Hantering av lantbrukets biprodukter och avfall från vattenreningen” och den första meningen till att lyda ”På ett avstånd mindre än 400 meter från vattenverkets vattentag får man inte sprida ut slamgödsel, urin och ensilagevätska”. Föreskriften som gäller utspridning av fast gödsel och behandlat avloppsvattenslam tas bort.

Till § 16 görs tillägget: ”sådan brunn eller källa, som används för att ta hushållsvatten och som odlaren rimligen kan se”.

c) Det finns inga riksomfattande föreskrifter om att utnyttja avfall i markbyggande, som skulle sträcka sig att gälla även småskaligt markbyggande på privat mark. I statsrådets förordningar tar man inte heller ställning till principerna för placering av jordvärmebrunnar på grundvattenområden.

Statsrådets förordning om miljöskyddskraven för distributionsstationer för flytande bränslen (444/2010) gäller närmast distributionsstationer som är över 10 m³ stora och finns på grundvattenområden. Med tanke på miljöriskerna bör man i miljöskyddsföreskrifterna också beakta mindre behållare och konstruktioner som kan förebygga risken att miljön i deras omgivning skall förorenas, eftersom även en liten mängd av någon farlig kemikalie kan förorsaka en allvarlig risk för miljöns förorening om ämnet kommer ohämmat ut i miljön. De fastighetsvisa behållarna kan bli utanför den regelbundna övervakningen, det finns ett stort antal behållare och en risk, särskilt i olycks- och undantagsfall är sannolik. Risken för att miljön förorenas är sålunda också stor. Inga ändringsåtgärder miljöskyddsföreskrifterna.

9. Västra Nylands polisinrättning framför följande som sitt utlåtande:

Då miljöfrågornas betydelse och den allmänna medvetenheten om dem ökar borde man i de kommunala miljöskyddsföreskrifterna tydligt förbjuda verksamhet som förstör miljön. Polisinrättningen föreslår att man till utkastet till föreskrifterna tar med tydliga bestämmelser om bl.a. förstörande av avfall, behandling av trädgårdsavfall och renhållning av trafikleder samt om hanteringen av snö och is på fastigheternas tak. Ett tydligt förbud eller en klar begränsning är viktig med tanke på polisens verksamhet, eftersom medborgare, som är miljömedvetna anmäler om missbruk även till polisen.

a) Huvudregeln gällande hanteringen av avfall kunde vara att det är förbjudet att göra sig av med avfall genom förbränning. Man kunde till exempel förbjuda brännandet av behandlat trä, faner och plaster i värmepannor eller andra eldstäder. Rent och obehandlat träavfall får man bränna i ändamålsenliga eldstäder. Man borde förbjuda förandet av ris, kvistar samt övrigt trädgårdsavfall som uppstår på gårdsplaner till parker och kommunens skogar. Man borde begränsa brännandet av trädgårdsavfall på öppen eld om man anser att brännandet förorsakar olägenheter för luftkvaliteten. I föreskriften borde man nämna om det är och var det är tillåtet att bränna grenar och kvistar samt avverkningsavfall samt växter (även slätteravfall från åkrar och stränder). Begränsningarna kunde vara mildare på jord- och skogsbruksområden och i områden som är glest bebodda. Förbränningen får inte förorsaka orimliga olägenheter för grannar eller grannskapet. Dessutom borde man nämna om man på förhand bör anmäla om förbränningen till någon myndighet för att undvika onödiga nödanmälningar.

b) I föreskrifterna borde man nämna när vattenområdets innehavare eller ägare är skyldig att ansöka om miljötillstånd för muddring och slätter av vass. Det borde finnas en anmälningsskyldighet före inledandet av arbeten som omformar miljön, för åtgärder som förorsakar större bearbetning av miljön än vanligt, för simbassänger som byggs på egna gårdsplaner och vattenområden som anläggs på större markområden.

c) Man borde i regel förbjuda att gräva ned avfall i jorden. Man kan avvika från förbudet för natursten och eventuellt delvis för betongavfall. Dessutom skulle det vara skäl att nämna om man bör meddela miljöcentralen om att avfall grävs ned och om det finns behov av miljötillstånd. Enligt miljöreglerna borde man göra anmälan minst 30 dygn före åtgärden inleds.

d) I föreskrifterna borde det finnas bestämmelser om skrotfordon och annat avfall som innehåller olja som samlas på fastigheten. Man har varit tvungen att använda vite och hot om tvångsutförande för att få dylikt skrot avlägsnat och för att få gårdsplanerna och miljön uppstädad efter det.

e) Såvida det på kommunens område finns uppbevaringsplatser för båtar, borde man ha bestämmelser om hantering och insamling av oljor och målfärger.

f) Man kunde i miljöbestämmelserna ännu förplikta fastighetsägarna att ombesörja avlägsnandet av snö och is samt förebyggandet av halka. Särskilt snön på byggnaders tak har förorsakat allvarliga olyckor och fara för ras av affärsfastigheter. Åtminstone i Helsingfors har polisen bötfällt fastighetsägare vid underlåtenhet att röja bort snön från tak. Snöhögar invid gatorna får inte begränsa rörelsefriheten och försvåra polis- och räddningsverksamheten. Fastigheterna borde förpliktas att transportera bort snö som förorsakar olägenheter.

Gennmäle: a) Det stadgas om förbränning av avfall och hantering av trädgårdsavfall i Västra Nylands avfallsnämnds avfallshanteringsföreskrifter. Man har strävat till att undvika överlappningar med andra kommunala föreskrifter. Inga ändringsåtgärder i miljöskyddsföreskrifterna.

b) Miljöskyddsföreskrifterna bör basera sig på frågor som det stadgas om i miljöskyddslagen (527/2014). De får inte gälla verksamhet som är tillståndspliktig med stöd av miljöskyddslagen. Det stadgas om tillståndsbehov för och anmälningsskyldighet gällande muddring och i vattenlagen (587/2011) och miljötillståndet och förutsättningarna för det stadgas det om i markanvändnings- och bygglagen (1332/1999) § 128 och § 140. Inga ändringsåtgärder i miljöskyddsföreskrifterna.

c) Det stadgas om nedgrävning av avfall i Västra Nylands avfallsnämnds avfallshanteringsföreskrifter. I utkastet till miljöskyddsföreskrifter § 8 stadgas det om utnyttjande av avfall i markbyggnad. I punkten har man gett villkor för utnyttjande av betongavfall, anmälningsskyldigheten konstateras och den undre gränsen för miljötillståndspliktigt utnyttjande definieras. Inga ändringsåtgärder i miljöskyddsföreskrifterna.

d) I markanvändnings- och bygglagen (132/1999) stadgas om snyggheten och underhållet av bebyggd miljö. Enligt § 166 i lagen bör en byggnad och dess omgivning uppfylla kraven för hälsosamhet, trygghet och användbarhet och det får inte uppstå miljöolägenheter eller att miljön förfulas. Vid behov kan byggnadstillsynsmyndigheten ålägga att byggnaden skall repareras och att dess omgivning skall städas upp. Det är inte ändamålsenligt att i miljöskyddsföreskrifterna bestämma om ärenden som hör till byggnadstillsynens uppgifter. Vid hantering av avfall bör man följa de i kommunen gällande avfallshanteringsföreskrifterna, med vilka man preciserar avfallsslagen. Inga ändringsåtgärder till miljöskyddsföreskrifterna.

e) Miljöskyddsföreskrifternas § 9 och § 10 gäller vid sidan om andra funktioner även båtstationer. Dessutom tillämpas statsrådets förordning om miljöskyddskraven för distributionsstationer för flytande bränslen och standard SFS 3352 gällande distributionsstationer för brännbara vätskor på båtstationerna. Till § 9 i utkastet till föreskrifterna tilläggs: ”Farliga kemikalier, såsom målfärger, lösningsmedel och bekämpningsmedel bör uppbevaras och hanteras så att de i normala förhållanden eller i olycksituationer inte kan rinna ut i jordmånen, grundvattnet eller i annan omgivning, inte heller i avloppen”.

3. kapitlets rubrik ändras till att lyda: ”Tvätt och service av fordon, båtar, maskiner och andra motsvarande anläggningar”. Till punkt 6.2 tilläggs: ”Båtarnas bottenfärg bör avlägsnas på ett tätt underlag, som hindrar för miljön skadligt målfärgsavfall från att rinna i marken och på annat håll i miljön och varifrån man kan samla in målfärgsavfallet för att föras till en för avfallsslaget lämplig godkänd mottagnings- eller behandlingsplats. Man bör förhindra att båtars slipningsdamm kan spridas i miljön”.

I de av Västra Nylands avfallsnämnd utgivna avfallshanteringsföreskrifterna stadgas om insamling av farligt avfall. Man har strävat till att undvika överlappningar med övriga lokala bestämmelser.

f) Stadganden rörande fastigheters trygghet och ansvar finns bl.a. i ordningslagen, lagstiftningen som gäller underhåll av gator och i räddningslagen. Därtill har man i rättspraxisen behandlat fastighetsägarens ansvar för bl.a. halkningsskador. Enligt lagsstiftningen ansvarar fastighetsägaren för fastighetens säkerhet och han eller hon bör se till att snö, is eller andra föremål som faller ner från taket inte förorsakar farliga situationer. Inga ändringsåtgärder i miljöskyddsföreskrifterna.

10. Västra Nylands vatten och miljö r.f. konstaterat att vattenskyddsfrågorna i allmänhet har beaktats väl i föreskrifterna. Speciellt lovvärt är att man på sk. specialområden håller på att bestämma egna, stamare krav. Det är också följdriktigt att dessa nya bestämmelser inte i anmärkningsvärd grad avviker från de direktiv som gällde tidigare. Dessutom är det fördelaktigt för frågan att man åtminstone delvis har kunnat beakta linjedragningar som uppgjorts tillsammans med grannkommunerna i beredningen av föreskrifterna. Man borde fästa särskild uppmärksamhet vid regleringen gällande glesbygdsområden bl.a. för att det är

privatpersoner som ansvarar för att uppfylla kraven. I regel har dessa personer inte någon sakkunskap i miljö- eller tekniska branscher och målgruppen för regleringen är mycket stor.

a) Det är viktigt att i de kommunala föreskrifterna använda samma terminologi som används i lagstiftningen. I statsrådets förordning 209/2011 talar man om områden som är känsliga för förorening (detaljplaneområden med enhetligt och tätt byggnadsbestånd eller bosättning), strandzoner, grundvattenområde och vattendrag. Det är viktigt att beakta på städers område eventuellt befintliga bosättningskoncentrationer, där föroreningskänsligheten står i relation till de planlagda områdenas känslighet och dricksvattenanskaffningen samt behandlingen av avloppsvatten är beroende av egna brunnar. Sålunda finns det på samma område tätt med hanterings- och utsläppsplatser för avloppsvatten samt direkta kontakter till grundvattnet, som bildas av hushållsvattenbrunnarna. Det medverkar till att skapa en risk för förorening av grundvattnet och för sk. estetiska och luktolägenheter.

b) Gällande strandzonen är det önskvärt att jämföra skyddszonskravens meterantal i kors och strandzonens yta, för att föreskrifterna skulle vara möjligast lätta att följa. På lång sikt är det bra att man inte kategoriskt definierar för förorening känsliga områden, utan att man strävar till att känna igen dem och specificera dem. Då kan man också definiera kravnivån på olika sätt beroende på det aktuella områdets känslighet. Områden som är känsliga för förorening borde vara utmärkta på kartan.

c) Gällande strandzoner kan det förorsaka förvirring att det finns två kravnivåer. Å ena sidan förutsätts toalettavloppsvattnet ledas till en sluten behållare. Å andra sidan ger man som alternativ en hänvisning till en riktgivande reningsnivå som nämns i förordningen (209/2011). I det senare fallet är det åtminstone teoretiskt möjligt att uppfylla kraven också med anordningar som är avsedda för behandling av toalettavloppsvatten. I Västra Nylands glesbygdsvattenprojekt, som görs som ett samarbete mellan kommunerna har man tidigare bestämt att man i strandområden primärt skulle utgå ifrån separering av toalettavloppsvattnet och en minimering av dess konsekvenser. Man rekommenderar användningen av vattenfria toaletter eller toaletter som förbrukar mycket lite vatten som metoder att förverkliga kraven i praktiken. Om det finns en vattentoalett i användning gäller det att leda detta avloppsvatten till en sluten behållare. De senare, riktgivande kraven på reningsnivå kan vid behov användas närmast som förutsättning för undantagsprövning.

d) Dessutom förblir avloppsvattnets hanteringsbegränsningar en aning oklara gällande strandområdena. Det torde vara skäl att i punkt 5.2 konstatera att man i strandområden bör följa den riktgivande reningsnivån även då det uppstår endast grävatten.

e) I avloppsvattenföreskrifter som gäller grundvattenområden uppstår samma problem som i punkten som gäller strandzoner: man har gett två kravnivåer. Vi föreslår att man överväger att ge en liknande bestämmelse för grundvattenområden som föreslogs ovan för strandzonerna. Dessa grävatten kan behandlas i ett sådant system, som inte förorsakar risk för förorening av grundvattnet och som uppfyller lagstiftningens riktgivande reningsnivå. Att filtrera avloppsvattnet i marken eller i ett för det avsett fält eller motsvarande konstruktion är inte tillåtet på grundvattenområden. Det är kanske skäl att precisera gällande ledande av renat avloppsvatten, att avloppsvattnet bör ledas utanför grundvattenområdet, till en sådan plats, där det inte förorsakar risk för förorening. Det torde inte finnas skäl att begränsa ledande ut i diken, för att man inte i onödan riskerar funktionsdugligheten av behandlingssystemen för avloppsvatten.

f) På fastigheter med små avloppsmängder bör man inte kräva en egentlig rening av avloppsvattnen annat än i enskilda fall eller på avgränsade områden. Vi föreslår att det övervägs att man i föreskrifterna skulle lämna dessa fastigheter utanför de preciserade kraven. Som rekommendation åtminstone på områden som är känsliga för förorening är det viktigt att nämna att också dessa små mängder avloppsvatten bör kontrollerat ledas i marken, till exempel via en infiltreringsbrunn, -grop eller annan för detta ändamål avsedd konstruktion. För diskvatten eller andra dylika avloppsvatten, som kan täppa till strukturen, rekommenderas en enkel sedimenteringskonstruktion före det leds in i marken. Det är viktigt att inte heller dessa små mängder avloppsvatten leds ut i vattendragen som ytavrinning. Under förutsättning att de små

avloppsvattenmängderna kontrollerat leds in i marken på ovan presenterat sätt, borde skyddsavståndet om 10 meter vara tillräckligt. I det som samarbete kommuner emellan gjorda Västra Nylands glesbygdsvattenprojekt har man redan tidigare gått in för en såhär stor skyddszon till vattendraget.

g) En annan grupp som nu håller på att lämnas utanför de riksomfattande reningskraven är de fastighetsinnehavare som berörs av det åldersrelaterade automatundantaget. Det är att märka att befrielsen är temporär med tanke på fastigheten. Förutsättningen för detta personliga undantag är att den aktuella fastighetens hushållsavloppsvatten inte förorsakar risk för förorening. Vi anser att det är viktigt att konstatera ärendet endera i själva föreskrifterna och eller i motiveringarna till föreskrifterna (t.ex. punkt 21.1), för att det finns möjligast lite rum för missuppfattningar.

h) Det är bra att man lämnat en övergångstid för att uppfylla reningskravet och att det avslutas samtidigt som den riksomfattande övergångstiden (15.3.2016). För tydlighetens skull kan det vara skäl att retroaktivt kontrollera tillämpandet eller undlåtenheten att tillämpa andra än reningskraven (exempelvis skyddsavstånden). Denna utmaning, som har uppdragats under de kartläggnings- och underhandlingsbesök som gjorts under Västra Nylands glesbygdsvattenprojekt i sådana kommuner, där bestämmelserna om skyddsavstånd har varit i kraft. För övrigt kan sådana föreskriftsenliga gamla system finnas på platser, där skyddsavstånden för närvarande inte uppfylls och ett undantagsförfarande kan vara tung både för kommunen och för sökanden.

i) Det är skäl att i föreskrifterna beakta standarden gällande sedimenteringsbehållaren. I utkastet till föreskrifterna nämns bl.a. mängden delar som ett krav för sedimenteringsbrunnarna. I en standardlig behållare finns det inte nödvändigtvis några egentliga delar. Därför föreslår vi att man använder uttrycket: såsom t.ex. en sedimenteringsbehållare som har en reningseffekt som motsvarar en sedimenteringsbehållare i tre eller i två delar.”

j) I allmänhet har grundvattenskyddet och grundvattenfrågorna tagits väl och i stor omfattning i beaktande i föreskrifterna. Innan föreskrifterna fastställs, borde man ändå ta i beaktande att ”Vattendrag” i § 4 är definierat på samma sätt som i vattenlagen (587/2011). Enligt vattenlagen definieras en källa inte som ett vattendrag, vilket emellertid inte tar bort skyddsbehovet av en källa, särskilt inte skyddet av en betydande källa. Som en egen definition till § 4 kunde man tillägga omnämmandet att man inte får riskera en källa i naturtillstånd (vilket konstateras i vattenlagen, kap.2, § 11). I vissa situationer har en källa i Sjundeå kommuns miljöskyddsföreskrifter jämförts med en brunn i hushållsvattenbruk (t.ex. § 15), en jämförelse som i de aktuella ställena är på sin plats.

k) I föreskrifterna konstateras att grundvattnets strömningsriktning inte får gå från avloppsvattnets behandlings- och utsläppsplats mot en hushållsbrunn. I tydliga fall kan man i terrängen förnimma grundvattnets strömningsriktning, men hur kan en privatperson i oklara fall försäkra sig om detta utan betydande tilläggskostnader? Det är också osäkert om kravet på ett skyddsskikt ovanför grundvattnets ytnivå uppfylls, eftersom det kan vara mycket svårt för en privatperson att bedöma grundvattennivån.

l) Enligt § 8 är det inte tillåtet att utnyttja avfall i markbyggnad, vilket är bra. I föreskriften konstateras att skyddsavståndet till ett vattendrag, till en hushållsvattenbrunn i användning eller till en källa bör uppgå till minst 30 meter. Avståndet låter tämligen kort, därför kunde det förlängas till t.ex. 50 meter. Till exempel betong, som används i markbyggnad kan höja vattnets pH – värde, vilket kan skönjas t.ex. i brunnens eller källans pH – värde i objektets omedelbara närhet.

m) I § 9 konstateras att det är förbjudet att placera en olje- och bränslebehållare i jorden på grundvattenområden och på strandområden. Detta gäller tydligen placeringen av nya behållare, men känner man till om det på grundvattenområdena finns gamla bränsle- eller oljebehållare? Såvida det finns, bör man ge nödvändiga bestämmelser om deras periodkontroller (5 eller 10 år) eller att eventuellt avlägsna dem.

n) I punkt 9.3 kunde det finnas ett omnämmande om avlägsnandet av underjordiska behållare, att de vid kontrollerna i dåligt skick varande behållarna bör avlägsnas och att den nya behållaren bör placeras enligt

föreskrifterna i punkt 9.1. Såvida Sjundeå kommun inte har ett skilt system för att förvalta oljebehållarna, kunde man i kapitel 9 tillägga en punkt *Uppgifter om behållarna*. Här skulle man beordra behållarens ägare att till kommunens myndighet (miljö- eller räddningsmyndigheten) inlämna noggranna uppgifter om behållaren.

o) Förutom det faktum att man på distributionsstationer, som befinner sig på grundvattenområden, bör följa det som stadgas i statsrådets förordning 444/2010, bör man beakta de i den förnyade distributionsstandard SFS 3352 upptagna instruktionerna om rekommendationer för skyddskonstruktionernas yt- och tätningsskikt och om övriga konstruktionsrekommendationer för nya distributionsstationer.

p) I § 15 kunde man tillägga ett omnämmande att man inte heller får placera en gödselstack på grundvattenområde (jmf nitratdirektivet 931/2000 § 4 om upplagring av gödsel: "En gödselstack får inte placeras på områden som riskerar att översvämmas, inte heller på grundvattenområden.")

q) Till § 16 föreslår man en rättelse om att man kring en brunn eller en källa bör lämna en skyddszon om minst 50 meter, ett område där man inte får sprida ut gödsel eller urin. Om exempelvis brunnen är i dåligt skick och terrängen sluttar, finns det en risk att vatten från områden, där man använt gödsel och/eller urin kan som ytavrinning nå brunnen eller källan.

r) I utlåtandet frågar man om det med beaktande av underhållsklasserna är möjligt att rekommendera användandet av alternativa kemikalier för att förebygga halka. Exempelvis kaliumformiat kunde användas i de grundvattenområden, där de hydrogeologiska förhållandena är lämpliga. Kaliumformiat är ett mindre hot mot grundvattenkvaliteten än natriumklorid

Genmåle: a) I kapitel 2, som behandlar förebyggandet av de skadliga verkningarna av avloppsvatten har man inte givit några specialkrav på tätt bebyggda områden. Det är inte nödvändigt att definiera termen. Inga ändringsåtgärder i miljöskyddsföreskrifterna.

b) Strandzonen har definierats att sträcka sig 80 meter från strandlinjen vid genomsnittlig vattenhöjd. I tydlighetens namn har man gett till förhållandena bundna reningskrav till områden som är känsliga för förorening. Sjundeå kommuns grundvattenkarta finns som bilaga till föreskrifterna. I det här skedet utmärks inga andra områden på kartan. Inga ändringsåtgärder till miljöskyddsföreskrifterna.

c) På strandzoner är skyddsavståndet 80 meter, då toalettavloppsvatten finns med i avloppsvattnet. På strandzoner och på vattendragets tillrinningsområden skall avloppsvattnet från vattenklosett ledas till en sluten tank (sluten brunn) eller behandlas på något annat sätt så att strängare reningsnivå uppfylls.

d) Till punkten 5.2 tilläggs: "För gråvattens del bör man följa de strängare reningskraven för avloppsvattenbehandlingen."

e) I de föreskrifter som gäller grundvattnen finns redan punkterna om förbudet mot att infiltrera avloppsvatten, kraven på rening av de gråa vattnen och ledandet av de renade avloppsvattnen till en plats, där det inte uppstår risk för att grundvattnet förorenas. Ledandet av avloppsvattnen direkt ut i vattendrag eller till diken har begränsats för att skydda yt- och grundvattnen. Inga ändringsåtgärder i miljöskyddsföreskrifterna.

f) Till föreskrifterna tilläggs en punkt "5.4 Objekt med små mängder avloppsvatten: Miljöskyddsföreskrifterna gäller i regel inte sk. objekt med små mängder avloppsvatten. På områden som är känsliga för förorening (grundvattenområden, strandzoner och skärgården samt områden som är tätt bebyggda) bör man leda också små mängder avloppsvatten på ett kontrollerat sätt ut i marken via en infiltrationsbrunn, -grop eller annan för dylikt bruk avsedd konstruktion. Avloppsvattnen får inte heller släppas rakt ut i vattendrag."

Meningen som gäller infiltrering av tvättvattnet som uppstår i bastubyggnader flyttas till punkt 5.4 och det där föreslagna skyddsavståndet ändras till 10 meter.

Till punkten tillägger man rekommendationen: Diskvattnet eller andra dylika avloppsvatten, som kan täppa till infiltrationsstrukturen leds via en enkel sedimenteringsstruktur innan det infiltreras i marken.

- g) Till § 5 i motiveringsdelen tilläggs: De fastigheter, där den på fastigheten stadigvarande boende innehavaren eller innehavarna har fyllt 68 år, då miljöskyddslagens ändring (196/2011) trädde i kraft, dvs. den 15.3.2011. Befrielsen är kopplad endast till fastighetsinnehavarens ålder och förutsättningen är att fastighetsinnehavaren eller innehavarna bor stadigvarande på fastigheten, därför gäller befrielsen inte fritidsfastigheter. Avloppsvattnen får inte heller förorsaka förorening av miljön. Undantaget gäller endast skyldigheten att behandla avloppsvattnen och inte andra eventuella skyldigheter, såsom skyldigheten att ansluta en på vattentjänstverkets verksamhetsområde befintlig fastighet till vattentjänstverkets vatten- och avloppsnät.
- h) Till motiveringsdelens punkt 5.3.2 tilläggs: ”Man bör följa kraven på skyddsavstånd i samband med att det byggs nya renings- och behandlingsanläggningar för hushållsvatten eller då man förnyar gamla anläggningar.”
- i) Texten i utkastet till föreskrifterna är färdigt i den föreslagna formen. Inga ändringsåtgärder i miljöskyddsföreskrifterna.
- j) Till motiveringarna tilläggs till § 4: ”I föreskrifterna räknar man inte en rännil, ett dike och en källa som vattendrag. Det är med stöd av vattenlagen (587/2011) förbjudet att äventyra de naturliga förhållandena i flador eller glon på högst tio hektar eller källor eller tjärnar eller sjöar på högst en hektar eller rännilar.”
- k) Punkt 5.3.2 ändras: ”Man bör sträva till att placera behandlings- och utsläppsplatsen för avloppsvatten så att grundvattnets strömningsriktning inte går mot en hushållsvattenbrunn”.
- l) Skyddsavståndet till ett vattendrag, en hushållsvattenbrunn som används eller en källa kan i samband med en anmälan om markbyggnad eller i samband med behandlingen av tillståndet bestämmas till längre än 30 meter. Inga ändringsåtgärder i miljöskyddsföreskrifterna.
- m) Med Handels- och Industriministeriets beslut 344/1983 stadgas det om de periodiska kontrollerna av underjordiska bränn- och dieseloljebehållare på grundvattenområden. Därtill ger TUKES och de regionala räddningsverken rekommendationer om de periodiska kontrollerna av olje- och kemikaliebehållare. Det är inte motiverat att upprepa dessa stadganden och rekommendationer i de kommunala miljöskyddsföreskrifterna. Inga ändringsåtgärder till miljöskyddsföreskrifterna.
- n) Till punkt 9.3 tilläggs: ”Såvida man till fastigheten anskaffar en ny oljebehållare i stället för en gammal, bör den placeras enligt bestämmelserna i punkt 9.1.”
- o) Föreskrifterna kan inte gälla verksamhet som enligt miljöskyddslagen är tillståndspliktig eller måste registreras. Inga ändringsåtgärder i miljöskyddsföreskrifterna.
- p) Till motiveringarna § 15 tilläggs: ”I förordningen förbjuder man bl.a. att placera en gödselstack på områden som riskerar att översvämmas och på grundvattenområden.”
- q) Texten i utkastet till föreskrifterna är färdigt i den föreslagna formen. Inga ändringsåtgärder i miljöskyddsföreskrifterna.
- r) Till punkt 13.2 tilläggs rekommendationen: ”Vid halkbekämpning används alternativa halkbekämpningskemikalier, som utgör ett mindre hot mot grundvattenkvaliteten än natriumklorid.”

11. Sjundeå jaktvårdsförening konstaterar i sitt utlåtande att man i föreskrifterna inte behandlar sådana ärenden som skulle inverka på föreningens eller dess medlemmars verksamhet i den mån att föreningen skulle ha behov att anmärka på något i utkastet till föreskrifter.

12. Nylands närings-, trafik- och miljöcentral konstaterar i sitt utlåtande att det i miljöskyddsföreskrifterna är möjligt att förbjuda jordvärmesystemen på grundvattenområden eller på för vattenförsörjningen viktiga delområden av grundvattenområden. NTM-centralen anser ett förbud vara att rekommendera.

a) Man bör inte bygga jordvärmesystem i närheten av vattentag (närområdet utgörs av minst 500 meter från vattentaget, såvida det inte har preciserats noggrannare.) Den aktuella instruktionen är en rekommendation från både Nylands NTM-central och miljöguiden.

b) Ett jordvärmesystem som placeras på ett grundvattenområde kan förutom åtgärdstillstånd behöva vattentillstånd och tillståndsbehovet bör på grundvattenområden alltid prövas.

c) På grundvattenområden bör man som värmeinsamlingsvätskor använda ämnen som är oskadliga för människan och för miljön. Med jordvärmesystemet avses både energibrunnar och som jordkretsar anlagda kollektorsystem.

Gemmåle: a) Enligt utkastet till miljöskyddsföreskrifterna får man överhuvudtaget inte anlägga borrhunnar som är anslutna till utnyttjandet av jordvärme på grundvattenområden och inga jordvärmerör närmare än 500 meter från vattenverkets vattentag. Inga ändringsåtgärder i miljöskyddsföreskrifterna.

b) Till motiveringarna för § 12 tilläggs: ”Ett jordvärmesystem som placeras på ett grundvattenområde kan förutom åtgärdstillstånd behöva ett vattentillstånd och tillståndsbehovet på grundvattenområden bör alltid prövas.”

c) Termen *jordvärmerör* ändras till termen *jordvärmesystem*. Till § 12 tilläggs: ”På grundvattenområden bör man som värmekollektorvätskor i jordvärmesystem använda för människan och miljön oskadliga ämnen.”

Vastaanottaja:
Siuntion rakennusvalvonta

Diaarinro 196/2014

SIUNTION KUNNAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSET

LAUSUNTOPYYNTÖ

Siuntion kunnan ympäristövalvonta pyytää rakennusvalvonnalta lausuntoa ympäristönsuojelumääräysten päivitetystä luonnoksesta. Ympäristönsuojelumääräyksiä on käsitelty ympäristö- ja rakennuslautakunnan kokouksissa 9.4.2014, 10.12.2014 ja 10.2.2015, kunnanhallituksen kokouksissa 23.3.2015 ja 27.4.2015 sekä kunnanvaltuuston kokouksessa 30.3.2015. Määräysluonnos palautettiin kunnanvaltuustosta ja kunnanhallituksesta ympäristö- ja rakennuslautakuntaan uudelleen valmisteltavaksi. Palauttamisen yhteydessä esitettiin toivomus, että asia käsiteltäisiin rinnakkain rakennusjärjestyksen kanssa ja samalla tarkistettaisiin, ettei määräyksissä ole rakennuslupia tms. koskevia asioita tai päällekkäisyyksiä nykyisen tai tulevan rakennusjärjestyksen tai kaavamääräysten kanssa.

Kunnan rakennusvalvonta on ollut mukana ympäristönsuojelumääräysten laatimisessa ja päivittämisessä koko valmisteluprosessin ajan. Rakennustarkastaja on hyväksynyt eri käsittelyvaiheissa tehdyt muutokset. Luonnoksesta ovat antaneet lausuntonsa Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus, Länsi-Uudenmaan pelastuslaitos, Länsi-Uudenmaan poliisilaitos, Länsi-Uudenmaan vesi ja ympäristö ry, Inכון-Siuntion Ympäristöyhdistys ry, Sjundeå Landsbygdsförening r.f., Nylands svenska producentförbund, Siuntion riistanhoitoyhdistys, Lohjan ympäristöterveyspalvelut, Vihdin ympäristötarkastaja ja Inכון sekä Lohjan ympäristö- ja rakennuslautakunnat.

Rakennusvalvonnan lausunto pyydetään toimittamaan Siuntion ympäristövalvontaan 20.5.2015 mennessä. Lausunnonssa pyydetään kiinnittämään erityistä huomiota siihen, ettei ympäristönsuojelumääräyksissä syntyisi risteäviä vaatimuksia rakennusjärjestyksen, kaavamääräysten tai muiden rakentamista ohjaavien säädösten kanssa.

Ympäristö- ja rakennuslautakunnan puolesta

Ympäristötarkastaja

Anu Hynninen

SIUNTION KUNTA SJUNDEÅ KOMMUN

YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSISTÄ 10.2.2015 ANNETTU LAUSUNTO

Ympäristötarkastaja on pyytänyt rakennustarkastajan lausuntoa ympäristönsuojelumääräyksistä. Olen tarkastanut määräykset nähdäkseni, jos niissä on ristiriitaisuuksia rakentamiseen liittyvien määräysten kanssa.

Huomauttaisin 2 luvun 5.2 §:ssa mainitusta määräyksestä, joka koskee vesikäymälän rakentamista. Tämä määräys on mukana rantakaavoissa ja yleiskaavoissa. Jotta voitaisiin välttää ongelmia, jotka syntyvät siitä syystä, että useissa kohdissa määrätään samoista asioista, olen sitä mieltä, että tämän määräyksen ei tulisi olla mukana näissä määräyksissä.

Siuntio 28.05.2015

Kenneth Flythström
Rakennustarkastaja

SIUNTION KUNTA SJUNDEÅ KOMMUN

UTLÅTANDE OM MIJÖSKYDDSFÖRESKRIFTERNA 10.2.2015

Miljöinspektören har begärt av byggnadsinspektören utlåtande gällande miljöskyddsföreskrifterna. Jag har granskat föreskrifterna för att se om det uppkommer konflikter med bestämmelser som gäller byggandet.

Ett påpekande finns i bestämmelsen i kapitel 2 §5.2 som gäller byggande av vattenklosett. Denna bestämmelse finns i strandplanerna och delgeneralplanerna. För att undvika problem som kan uppkomma då det om samma sak bestäms på flera ställen, anser jag att denna bestämmelse bör inte finnas med i dessa föreskrifter.

Sjundeå 28.05.2015

Kenneth Flythström
Byggnadsinspektör

